

DOSSIER No.: OD 1300

NAAM: RAPPORTEN I.D.BINDHOVEN INZAKE O!EUROPA

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
10-1-49	4	28/2									
3/3	COF	3/3									
5/4 '51	CWII	20/4									
8/11	C	20/11									
SL	C	15/11									
7/12	KAC										

-7DEC. 1956

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1300

NAAM: Rapp. ID Eindhoven Inzake Oost-Europa

1. Aangelegd op 7-1-'49 in opdracht van C8
ACD 4 C: *98*
2. Ingezien in verband met CO 55473. Opleggen. C VIII 3.3.49
3. *Ter oriëntatie uitgez. Retour ACD. C.V.V.E. 19.4.51*
4. *Inzessien ter orientatie C.V.V.E. 16/11/51*

's-Gravenhage, 15 Juni 1949.

No. 63674 ^{c VIII}

Uw No. U 14985 a - C 56 - KC 1

dd. 11/2-1949.

Onderwerp: Bela K O V A C S.

G E H E I M.

UITGEBOEKT

Onder verwijzing naar Uw schrijven dd. 11/2-1949 No. U 14985 - C 56 - KC 1 betreffende de in margine genoemde persoon heb ik de eer U het volgende te berichten:

In de leidende emigranten kringen wordt als vaststaand aangenomen, dat Bela K O V A C S (ex-secretaris-generaal van de Partij der Kleine Landeigenaren) uit Budapest is overleden.

Voor de inlichtingen bron worden regelmatig ondergrondse bladen ontvangen, komende van Parijs (Emigranten bureau), doch in deze bladen is nimmer de naam van Bela K O V A C S voorgekomen, als zijnde getuige in het proces tegen Kardinaal M I N D S Z E N T Y.

In bedoelde bladen is echter wel een "In Memoriam" over K O V A C S geschreven.

Aangezien deze bladen over zeer goede inlichtingen kunnen beschikken, kan worden aangenomen, dat Bela K O V A C S niet meer in leven is, temeer nog daar in Parijs personen verblijven, die met K O V A C S in een en dezelfde partij hebben gewerkt.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

LP
L. Pot.

Aan de Heer Regeringscommissaris
in Algemene Dienst,
Plein 1813 No. 4,
's- G R A V E N H A G E.

GEHEIM .

Volgno.

7 JUNI 1949

ACD/ 63627

Verbinding : 67.

Uw kenmerk : 55473.

Oms kenmerk: 395/49. I.D.

Datum: 2 Juni 1949.

Onderwerp : Bela Kovacs.

Naar aanleiding van Uw bovenvermeld schrijven, heb ik de eer U te berichten, dat door mijn inlichtingenbron omtrent BELA KOVACS het volgende wordt gemeld.

In de leidende Emigranten-kringen wordt als vaststaand aangenomen, dat Bela Kovacs (ex-secretaris-generaal van de Partij der kleine Landeigenaren) uit Budapest is overleden. Door de inlichtingenbron worden regelmatig ondergrondse bladen ontvangen, komende van Parijs (Emigranten-Bureau), doch in deze bladen is nimmer de naam van Bela Kovacs voorkomen, als zijnde getuige in het proces tegen Kardinaal Mindszenty.

In bedoelde bladen is echter wel een "In Memoriam" over Kovacs geschreven.

Aangezien deze bladen over zeer goede inlichtingen kunnen beschikken, kan worden aangenomen, dat Bela Kovacs niet meer in leven is, temeer nog daar in Parijs personen verblijven, die met Kovacs in een en dezelfde partij hebben gewerkt.

" e i n d e "

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN.

's-Gravenhage, 10 Maart 1949.

No. 55473.

viii

Onderwerp: Bela K O V A C S.

UITGEBEURT

E H E I M.

Onder verwijzing naar Uw aanvullend schrijven No. 249, d.d. 29-10-1948 betreffende de toestanden in Hongarije, heb ik de eer Uw aandacht te vestigen op blz. 2 van genoemde brief, waar sprake is van de arrestatie en het aan verwondingen overlijden van bovengenoemde persoon (ex-secretaris-generaal van de Partij der kleine Landeigenaren).

Uit gewoonlijk betrouwbare bron vernam ik nu, dat bovengenoemde persoon als getuige in het proces tegen Kardinaal MINDSZENTY uit Rusland naar Budapest werd overgebracht en aldaar door Russische autoriteiten tezamen met genoemde Kardinaal werd verhoord.

Naar aanleiding van het bovenstaande moge ik U verzoeken mij te willen doen berichten of Uw bron nadere gegevens in deze kan verstrekken.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

Aan de Heer Hoofdcommissaris van Politie
te
E I N D H O V E N.

J.G. Crabbendam.

11 Februari 1949.

U 14985 a - C 56 - KC 1

Betr: Bela KOVACS.

Vu. gno.
 15 FEB. 1949
 55473

¹³⁰⁰
Ik moge verwijzen naar Uw schrijven, d.d. 19 November 1948, 49159 en het daarin bijgesloten rapport, 249, van de ID te EINDHOVEN.

In dit bericht, bladzijde 2, is sprake van de arrestatie en het aan verwondingen overlijden van bovengenoemde persoon (ex-secretaris-generaal van de Partij der kleine Landeigenaars).

Uit gewoonlijk betrouwbare bron vernam ik nu, dat bovengenoemde persoon als getuige in het proces tegen Kardinaal MINDSZENTI uit RUSLAND naar BUDAPEST werd overgebracht en aldaar door Russische autoriteiten tezamen met hem werd verhoord.

A.

Aan het Ministerie van Algemene Zaken,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE.

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN.

UITGEBEUKT

No. B52715.

's- Gravenhage, 8 Januari 1949.

Uw schrijven U.13653a-G.56-K.C.1.,
dd. 12 November 1948.

GEHEIM.

Onderwerp: Rapport Hongarije.

II TV.2.

Naar aanleiding van Uw terzijde vermeld schrijven heb ik de eer U te berichten, dat de persoon, die de bron is van het bewuste rapport, om redenen van persoonlijke veiligheid er vooralsnog prijs op stelt zijn naam & die ook mij onbekend is - geheim te houden.

Dientengevolge is het tot mijn spijt niet mogelijk aan Uw verzoek te voldoen.

HET HOOFD VAN DE DIENST.

Namens deze,

De Heer Regeringscommissaris in Algemene
Dienst,

J.G.Crabbendam.

Plein 1813, no.4,

's-GRAVENHAGE.

GEHEIM.

Vr

4 JAN. 1949

ACC, 527/15

29 December 1948.

Verbinding : no. 67.
No. : no. 407/48 I.D.
Onderwerp : Rapport Hongarië.
Uw kenmerk : 49590.

ca 46522

~~10~~

Betreffende het gestelde in Uw schrijven van 25 November 1948 is op te merken, dat het doorgeven van de naam van betrokkene aan derden op zichzelf de mogelijkheid opent, dat genoemde naam ter kennis komt van belangstellenden.

De betreffende persoon deelde mede, dat hem ter kennis was gekomen, dat ten aanzien van mensen, waarvan bekend werd, dat zij rapporten hadden geschreven, meermalen al uitlevering gevraagd werd op grond van gefingeerde criminele misdrijven, omdat uitlevering om politieke redenen niet mogelijk was.

Een geval was hem bekend van een persoon, die reeds gearresteerd was door de politie van het land, waar deze vertoefde (Frankrijk), doch die twee dagen later werd vrijgelaten, omdat bleek, dat de diefstal waarvan hij beticht werd, gepleegd was enige dagen, nadat hij Hongarije reeds had verlaten, hetgeen bleek uit officieel afgestempelde papieren bij het passeren van de grens. Zo kon deze bewijs van alibi leveren.

De persoon, die het thans aanbelangt, stelt er vooralsnog prijs op zijn naam zolang mogelijk geheim te houden.

"einde".

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN.

UITGEBOKT

No. B.49590.

's- Gravenhage, 25 November 1948.

Onderwerp: Rapport Hongarije.

II TV.3.

Z E E R G E H E I M .

Hiermede heb ik de eer U te berichten, dat met belangstelling kennis is genomen van de inhoud van het rapport no.249 van Uw dienst, dat op 24-9-'48 namens U alhier werd overhandigd. De toezending van vervolgrapporten van dezelfde berichtgever zal ook zeer op prijs worden gesteld.

Tensinde echter de juiste waarde van de berichten te kunnen beoordelen en het op blz. 2 van het rapport verzochte onderzoek op de juiste wijze te kunnen instellen, zou het van groot belang zijn over de naam van de bron te kunnen beschikken.

Ik moge U daarom verzoeken mij te willen doen berichten of tegen het verstrekken van die naam Uwerzijds overwegende bezwaren bestaan. Bij eventuele verstrekking zal een en ander natuurlijk als "zeer vertrouwelijk" worden beschouwd.

HET HOOFD VAN DE DIENST.
Namens deze,

J.G.Grabbendam.

De Heer Hoofdcommissaris van Politie

te

EINDHOVEN.

46523

Volgno.
15 NOV. 1948
ACD/49590

12 November 1948.

U 13653 a - C 56 - KC 1

Betr.: Rapport omtrent HONGAAR.

In antwoord op Uw schrijven,
d.d. 4 November j.l., no:46523, ^{co}
moge ik U mededelen, dat ik met
belangstelling van de inhoud hier-
van heb kennisgenomen.

Aangezien verder geen melding is
gemaakt van de naam van de bron,
is het moeilijk voor mij om de
waarde ervan te kunnen beoordelen.
Gaarne zou ik dan ook t.z.t. de
naam van de bron ontvangen.

Ook het volledige rapport wordt
met belangstelling tegemoetgezien.

KM

A.

Aan het Ministerie van Algemene Zaken,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE

Handf
c

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN
Javastraat 68.

's-Gravenhage, 19 November 1948.

No. 49159. *c. viii*

Bijlage: 1.

G E H E I M.

UITGEBOKT

Ten verfolge op mijn schrijven No. 46523 d.d.
4-11-1948, heb ik de eer U als bijlage dezes een copie van een
rapport van de I.D. Eindhoven aan te bieden.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

Aan de Hoogwelgeboren Heer Jhr A.Th. de Muralt
Regeringscommissaris in Algemene Dienst
Plein 1813 No. 4
's-GRAVENHAGE.

LP
L. Pot.

Van J.D. Wessels 1-11-48
Eindhoven

Vervolg op nr. 249.

R A P P O R T ,
- - - - -

betreffende mededelingen van een Hongaar, ten dele eigen ervaringen en verder inlichtingen omtrent personen, die als volksvertegenwoordigers (Staten-Generaal) zitting hebben gehad in Hongarije. De namen worden niet vermeld, aangezien dit gevaar op kan leveren voor personen, die momenteel nog in Hongarije verblijven. De toestand wordt zoveel mogelijk gegeven vanaf Augustus 1945 tot en met Mei 1948. Er blijkt uit, hoe een kleine communistische minderheid langzaam de macht in handen genomen heeft, hetgeen een leerzaam overzicht vormt voor die landen, welke nog niet zijn besmet door de communistische ideologie.

In Augustus 1945 ben ik als Hongaars militair uit krijgsgevangenschap in Budapest aangekomen. Wij als militairen hadden al zeer veel over de Russen gehoord en waren ook zeer vaak in de gelegenheid geweest met frontsoldaten te spreken, die onder de oorlog in Rusland waren geweest. Ons is toen gebleken dat de propaganda, welke Duitsland voerde tegen Rusland, juist was, hetgeen we naderhand persoonlijk konden ondervinden.

Voordat we aan de grens kwamen, werden we allen verzameld en werd onderzocht, of we geen Nazi's waren en tevens nog of er bij ons personen waren, die in 1919 gedurende de opstand in Hongarije tegen de communisten hadden gevochten. Deze lieden werden onmiddellijk gearresteerd. In deze periode moesten wij alles afgeven, o.a. horloge, portefeuille, portemonnaie, fototoestel, in ieder geval alles van enige waarde. Deed men dit niet direct, dan werd men zonder meer doodgeschoten, zodat we al heel spoedig vier doden en vele gewonden hadden; dit waren mensen, die tegenstand boden.

Bij mijn thuiskomst bij familie en kennissen werd ik over al gewaarschuwd om op te passen en mij zo goed mogelijk bij de nieuwe volksdemocratie aan te passen, doch vooral werd mij gezegd, dat ik de grootste fout van mijn leven had gemaakt, n.l. om terug te komen.

Aangezien ik in deze beginperiode in verband met mijn werk veel reisde, heb ik ook veel gehoord. In Hongarije b.v. zijn steden, waar 80 tot 100% van de vrouwen en meisjes vanaf 14 tot 65 jaar door de Russen zijn verkracht. In dit verband haal ik aan de moord op Monseigneur baron Apoc, bisschop van Gijor. Hij werd gedood, omdat hij al de meisjes en vrouwen van Gijor in zijn paleis in bescherming had genomen tegen de Russen. Vermoedelijk door verraad hebben de Russen een en ander vernomen, waarop zij naar het paleis zijn gegaan en de bisschop, nadat hij geweigerd had ze binnen te laten, hebben doodgeschoten. Hierop zijn zij het paleis binnengedrongen. Toen hebben zich zulke vreselijke tonelen voorgedaan, dat het gehuil en hulpgeroep van de meisjes en vrouwen stratenver hoorbaar was.

In de zomer 1945 hadden wij nog hoop, ondanks alle moeilijkheden, een eigen Regering te krijgen. Er bestonden de navolgende partijen:

1. de Communistische Partij, met als hoofd-secretaris Rákosi Mátyás, had in het begin al een zeer grote mond, maar weinig aanhangers.
2. De Sociaal Democratische Partij, in handen van Szakasits Árpád.

3. De Boeren-, Landarbeiders- en Volkspartij, onder leiding van Tildy Zoltán.
4. De Kleine Boeren Partij, onder leiding van Veres Peter en
5. De Burgerlijke Democratie, onder leiding van Supka Geza.

De communisten, die de macht van Rusland achter zich hadden, hebben in het begin al, nog vóór de verkiezingen, de sleutelposities in handen genomen. De Politie, Geheime Politie en Militaire Politie was al direct voor 70% in hun handen, zodat het niet moeilijk meer was, door middel van terreur en dwang, de Volksdemocratie op te dringen. Op het einde van Augustus 1945 echter zou het Hongaarse volk door een verkiezing bewijzen, dat zij van de communisten en hun doelstellingen niets wilden weten. Dit werd echter al direct zeer moeilijk gemaakt, omdat propaganda maken door pers en radio praktisch niet mogelijk was en alleen door de communisten werd gedaan. Papiertoewijzingen kon men niet krijgen en voor de radio heeft éénmaal de leider van de Boerenpartij gesproken.

Omdat de Russen wisten, dat een goede democratische verkiezing een nederlaag zou betekenen, hebben zij hun eerste politieke dwang toegepast.

De Generaal-Secretaris van de Hongaarse Communistische Partij: Rákosi Mátyás, Russisch staatsburger heeft nog tijdens de oorlog in Rusland aan Stalin een belofte gedaan, dat na de bevrijding Hongarije binnen een paar maanden in zijn handen zou vallen, doch hij kon dit niet zonder hulp van de bevrijders. Zo heeft Maarschalk Vorosilow nog vóór de verkiezing de partijleiders bijeengeroepen en hen met geweld het Russische verkiezingssysteem willen opdringen en gezegd, dat niet iedere partij met een eigen lijst mocht uitkomen. Slechts één kandidatenlijst mocht er zijn en de kandidaten zouden dan na de verkiezing procentgewijze verdeeld worden tussen de partijen, d.w.z. 30% voor de communisten; 25% voor de sociaaldemocraten; 30% voor de boerenpartij en de rest voor de andere partijen. Tevens zou dan de broederpartij van de sociaaldemocraten met de communisten moeten samengaan. Er zaten toen echter nog veel goede Hongaren in de partijen en deze hebben medegedeeld, dat zij dit voorstel ieder voor zich in hun partij zouden bespreken en dat zij niet van plan waren onmiddellijk te doen, wat het Kremlin voorschreef. Doch Vorosilow heeft duidelijk aan de leider van de Boerenpartij Tildy Zoltán medegedeeld, dat, als zijn plan niet werd doorgevoerd, de partijleiders er rekening mede moesten houden, dat de trein voor een reis naar Siberië klaar stond. Hierop heeft Tildy Zoltán al de partijfunctionarissen bijelkaar geroepen, in totaal ongeveer 530 personen. Achter gesloten deuren heeft Tildy de wens van Vorosilov bekend gemaakt. Toen hij de vraag had gesteld: "Nemen wij genoegen bij de verkiezingen met het plan van Vorosilov, of gaan wij naar Siberië?" hebben twee personen de zaal verlaten. De rest gaf te kennen liever naar Siberië te gaan dan Vorosilov's plan uit te voeren. Numoest Tildy met zijn kern naar Vorosilov om mededeling van het besluit te doen. Tevoren echter was afgesproken, dat, als de deputatie niet binnen 2 uur terug was, men onmiddellijk contact zou opnemen met de Amerikaanse Missie in Budapest en om hulp zou vragen. Na zes uur was de deputatie nog niet terug en aangenomen kon worden, dat zij gearresteerd was. Hierop heeft de Amerikaanse Missie bij Vorosilov een krachtig protest ingediend en de vrijlating van de deputatie geëist. Aangezien een en ander in 1945 gebeurde is Vorosilov voor de drang van

de Amerikanen gezwicht en werden bedoelde personen in vrijheid gesteld, want gebleken was, dat zij al gearresteerd waren.

Dit eerste spel had Vorosilov verloren. (Deze inlbhting komt van een lid van de Boerenpartij, die een en ander heeft medegemaakt en dit aan berichtgever dezes heeft medegedeeld). Na dit incident kwam de grote dag v.d. verkiezingen 31 Augustus 1945. Na 2 dagen was de uitslag bekend en ondanks het feit, dat een groot Russisch bezettingsleger aanwezig was, heeft het Hongaarse volk getoond niets met de communisten te doen te willen hebben en haalden de rechtse partijen een overwinning van 85%. De vreugde in Hongarije was zeer groot, doch deze was heel vlug voorbij. De eerste moeilijkheden kwamen al met de samenstelling van een kabinet; onder de drang van de Russen moest er een coalitie-kabinet komen. De grootste strijd zou echter komen met het aanwijzen en verdelen van de Ministers-zetels. De boerenpartij wilde zelf Binnenlandse Zaken houden, doch daarover waren de communisten niet tevreden. Ook hier gingen de Russen zich met het geval bemoeien en onder dwang werd een communist tot Minister van Binnenlandse Zaken benoemd. De mededeling hiervan in de courant bracht een grote teleurstelling, temeer nog daar nietiedereen wist, wat achter de coulissen was gebeurd en zo was en is dan een communist en een grote aanhanger van Moskou Minister van Binnenlandse Zaken.

Dit alles kon met behulp van de Russen tot stand komen, omdat zij als bezetters optraden en er geen vredesverdrag was getekend.

Hierna begon men direct om de grote Boerenpartij te belasten. In de couranten kon men steeds opnieuw weer lezen, dat deze partij fascistisch en kapitalistisch was en gehoorzaamde aan de zwarte reactie, doch zij (de communisten) zouden nooit toelaten, dat de boeren in handen van het kapitaal bleven of van de kerkelijke reactie.

De dwang en terreur werden steeds groter. De geheime politie (Hongaarse N.K.V.D.) is met behulp van de Russische N.K.V.D. begonnen met zogenaamde complotten te ontdekken, waarvan de schuld op de boerenpartij geschoven werd. Dagelijks werden goede Hongaren en trouwe partijleden gearresteerd en wanneer hiertegen geprotesteerd werd, hebben de communisten met de hulp van de Russische N.K.V.D. door alle mogelijke documenten willen bewijzen, dat er een complot was gesmeed tegen de Russische troepen en dat daarom de N.K.V.D. in had moeten grijpen. Zo bleef in 1946 voor de partijleiders maar één weg over: namelijk vluchten naar het westen.

In Februari 1946 is de Republiek uitgeroepen. De communisten hebben toen een grote tactische zet gedaan. Zij kenden de grote macht en hebzucht van de leider van de boerenpartij Tildy Zoltán. Daarom werd hij Minister-President.

Ik zal omtrent Tildy Zoltán iets meer schrijven, omdat dan beter blijkt, waarom de communisten dit gedaan hebben. Tildy Zoltán is een domine geweest van klein formaat en in 1919 heeft hij een slechte rol gespeeld bij de revolutie. Daardoor wisten de communisten, dat hij aan de linkerzijde georiënteerd stond. Verder wist men, dat zijn vrouw zeer links was; haar vader was in de communistische revolutie van 1919 als grote terrorist door de Hongaarse Regering opgehangen. Zo kwam de vrouw nu in de gelegenheid al haar wraak uit te spelen. Doch Tildy Zoltán heeft zijn straf reeds gehad. Hij is door de communisten gearresteerd. Dit is de tactiek van het Kremlin: eerst zoveel mogelijk van iemand profiteren en daarna liquideren. Bij zijn afzetting is hij nog zover gegaan om zijn schoon zoon te verraden wegens hoogverraad tegen de Hongaarse "Volksdemocratie".

Hierna is als president gekomen Nagz Ferenc. Deze was een man met goede bedoelingen, doch het is hem niet gelukt met succes tegen het Kremlin te vechten. Hij heeft getracht om alle besluiten te rekken totdat het Vredesverdrag zou zijn getekend, doch de communisten merkten, dat en hebben gezorgd, dat al hun plannen werden doorgevoerd, zodat ze na het tekenen van het Vredesverdrag alle posities in handen hadden en de oppositie volkomen lam was gelegd.

De dwang en terreur ging inmiddels verder. De communisten hadden ook de vakbonden in hun handen en op zekere dag werden de arbeiders van alle fabrieken in Budapest gedwongen de straat op te gaan en in een grote optocht te trekken naar het parlement. Hier voerden zij spreekkoren uit als volgt: "De rechterzijde van de boerenpartij moet uitgestoten worden". Dit is zo lang volgehouden, dat de minister-president van de zitting moest komen, begeleid door de communistische partij-secretaris Rákosi Mátyás en heeft moeten beloven in de boerenpartij een streng onderhoud te laten stellen en daarna de rechtse zijde uit te zullen stoten.

Het is moeilijk te bepalen, wat de communisten met de rechterzijde bedoelden, want al spoedig bleek, dat ook de Sociaal-Democratische Partij werd gezuiverd. Het resultaat van de zuivering in de boerenpartij was, dat ongeveer 30 kandidaten de partij moesten verlaten, dit waren de 30 beste en sterkste anti-communisten. Hiermede hadden de communisten hun doel bereikt, want zeker 70% van de leden van de Boerenpartij zijn hierna uit de partij getreden en er bleef dus een zeer zwakke boerenpartij over. Onder de uitgestotencandidaten bevonden zich ook: Mr. Sulyok Dezső en Mr. Pfeufer Zoltán, zeer bekende sociaal democraten. Deze laatsten gaven echter de strijd nog niet op en hadden altijd nog hoop op de ondertekening van het vredesverdrag. Zij deden een verzoek aan de Russische bezetting om een nieuwe partij te mogen stichten. En nu komt wederom de tactiek van het Kremlin naar voren om in de ogen van het Westen democratisch te lijken. Vorosilov gaf toestemming om twee oppositie-partijen te stichten. Waarom niet ? ? Laat de mensen maar een beetje politiek bedrijven, zolang het niet gevaarlijk wordt en wanneer ze sterk worden, kunnen ze radicaal worden opgeruimd. Nu moesten nog de ondersecretaris van de boerenpartij Mr. Kovács Bela en ook de minister-president Nagz Ferenc verwerkt worden. Om dit door te voeren werd een groot complot tegen de Russische bezetting ontdekt (geënsceerd). Dergelijke complotten komen in een communistisch land schijnbaar veel voor, althans als zij (de communisten) zelf van plan zijn personen op te ruimen.

In de pers werd bekend gemaakt, dat door de geheime Hongaarse politie en de Russische N.K.V.D. een zeer groot complot was ontdekt. Meer dan driehonderd personen werden binnen verloop van enkele dagen gearresteerd, waaronder intellectuelen, zoals artsen, advocaten, priesters en de zich nog in de boerenpartij bevindende functionarissen, waarbij ook de actieve minister van de boerenpartij Mr. Mistteth. Bij informatie omtrent de aanhoudingen deelde de Chef van de Geheime Hongaarse Politie mede, dat hij met deze zaak niets had te maken, aangezien de personen door de Russen waren gearresteerd. Hierop werden inlichtingen gevraagd bij de Russen, waarop werd medegedeeld, dat men niet moest proberen in deze zaak te komen, want dat anders nog wel eens meer arrestaties zouden kunnen volgen. Bovenstaande inlichtingen waren gevraagd door de minister-president Nagz, die nog niet gearresteerd was. Na deze uitlatingen van de communisten voelde deze (Nagz), dat er mogelijk voor hem ook gevaar dreigde; hij heeft toen kans gezien om naar Zwitserland uit te wijken. Het is, geloof ik, enig in de geschiedenis, dat

een minister-president, die de sterkste partij vertegenwoordigde, zijn land moet verlaten, omdat een kleine groep communisten door terreur en dwang de macht in handen hadden. Dit is naar mijn mening een les voor die landen, waar de communisten als legale partij mogen werken.

De minister-president Nagz heeft in Zwitserland zijn regering voort willen zetten, maar ook hiertegen zijn de communisten opgetreden. Ze hebben zijn 5-jarige kleinzoon als gijzelaar vastgehouden en hem zo gedwongen afstand van zijn functie te doen. De partij-secretaris van de communisten Rákosi Mátyás is persoonlijk met de 5-jarige jongen naar de Oostenrijk-Zwitserse grens gereisd en daar heeft Mr. Nagz, nadat hij de afstandsacte had getekend, zijn kleinzoon kunnen overnemen. Dit is een wapen, waar alleen totalitaire staten mee werken. Wet nu nog van de boerenpartij over is, is alleen maar een groep opportunisten, die van brood en werk meer houden dan van hun vaderland en ook een groot aantal personen, die door alle mogelijke omstandigheden geen uitweg meer weten.

Voor het oog van West-Europa zijn na de arrestaties grote processen gehouden. Het ging daarbij als bij het proces in Rusland contra Tyuhacsevsky. De aangeklaagden waren totaal versuft, daar zorgen de N.K.V.D.-beambten wel voor. De uitspraak is altijd doodstraf, levenslange dwangarbeid en zeer langdurige andere straffen. De ondersecretaris van de boerenpartij Mr. Kovács Bela heeft het proces niet medegemaakt; deze is door de N.K.V.D. zonder meer geliquideerd. In deze processen heeft president Tildy Zoltán de tol moeten betalen voor het hem toekennen van de presidentszetel. Hij heeft n.l. zijn eigen partijleden moeten verraden en in de pers en voor de radio heeft hij die onschuldige mensen moeten aanklagen en veroordelen als vijanden van de democratie. De doodvonnissen zijn door hem zonder protest ondertekend, zodat in het hele land over hem werd gesproken als de "beul in toga". Hij is destijds al door zijn eigen kerk uitgestoten. Dit is gebeurd op een Algemene Vergadering van de Protestantse Kerk in Debrecen. Aldaar verscheen Tildy in toga, doch aan de deur van de kerk werd hij tegengehouden door de bisschop van de Protestantse kerk Rev. Kavaszi László, die tot hem de volgende woorden sprak: "Als president van de Hongaarse Republiek moet ik U ontvangen en is U welkom, doch niet als dominé; gelieve Uw toga af te leggen".

Ik kom u weer terug op de twee oppositie-partijen van Mr. Sulyok en Mr. Pfauffer, die ondertussen ieder een sterke partij hadden gevormd. Dit was mogelijk doordat de leden van de boerenpartij, die het vertrouwen in hun partij verloren hadden, allen lid werden van een van twee nieuwe oppositiepartijen.

Doch toen begon het gewroet van de communisten weer opnieuw. Iedere vergadering van de Vrijheidspartij van Sulyok werd door hen verstoord, ofwel zij (de communisten) zorgden, dat de politie de vergadering ontbond. In de pers werd ook een grote campagne gevoerd. De partij, die de naam had van "Vrijheid-Partij", gaf een eigen blad uit, genaamd "Holnap". Mr. Sulyok had de moed ondanks de Russen en communisten de waarheid te schrijven. De mensen stonden in rijen om een krant te kopen. Doch dit was natuurlijk tegen de zin van de communisten er moest iets gebeuren om dit te beletten. En ook hiervoor hadden de communisten een wapen. Het is n.l. zo, dat de communisten ook de vakbonden in handen hebben en zo werd aan haar leden verboden mede te werken tot het tot stand komen van de "Holnap"; dit werd zelfs sabotage genoemd.

Zij, die doorging medewerking te verlenen aan de "Holnap" stonden bloot aan honger en arrestatie met als gevolg, dat ook deze krant verdween. Nu schreven de communisten in de pers over de politieke rijpheid van de arbeiders, die zelf hun opgebouwde volksdemocratie verdedigden tegen een aanval van de reactionairen en kapitalisten. Tegen zo'n methode kan men het niet volhouden. Dagelijks volgden weer arrestaties, nu van leden van de Vrijheidspartij. Hierop heeft Mr. Sulyok om erger te voorkomen in de zomer van 1946 de partij ontbonden. Om vorming van een ondergrondse partij te voorkomen, werden de kandidaten der ontbonden partij (leiders) gearresteerd. Velen hadden nog gelegenheid te vluchten o.a. op het laatste ogenblik ook Mr. Sulyok Dezsö. Nu werd begonnen om de Sociaal-Democratische Partij te verenigen met de communisten, want zeiden de communisten we moeten een bloc vormen tegen de reactionisten en tegen de kerkelijke reactie, want in eenheid is onze kracht. De Sociaal Democraten voelden daar niet veel voor. Een grote tegenstander was de oude sociaal-democraat Peier Karoly. Deze moest dus uitgeschakeld worden. De communisten begonnen in de pers tegen hem te ageren; hij was b.v. in één keer kapitalist en fascist geworden. De Hongaren geloofden hier niets van. Zo zachtjes aan begon de zuivering in communistische geest en volgens communistische methode.

Direct na de bevrijding hadden de communisten al gezorgd, dat in de Sociaal-Democratische Partij twee personen naar voren drongen, genaamd: Szekasits en Morasan, links georiënteerden. Dit gebeurde z.g. omdat de echte secretaris der Sociaal-Democratische Partij nog in Duitsland was, doch toen deze kwam, werd hij voor een voldoende feit gesteld.

Inmiddels werd het November 1946 en is ons Vredesverdrag met de Russen getekend. Er was nog een kleine hoop. Na ondertekening zouden de Russen immers ons land moeten verlaten en zouden wij mogelijk een kans krijgen ook de communisten van ons af te schudden. Doch ook dit is niet zo geweest, want in het vredesverdrag was een paragraaf opgenomen, waarin stond, dat er een troepenafdeling in ons land zou blijven voor controle tussen Rusland en het bezet Oostenrijk. De grootte van die afdeling is niet bepaald, zodat nu nog overal Russen zitten. Daar komt nog bij, dat de Russen goed weten, dat het zonder hun steun met de Hongaarse communisten gedaan is. De Hongaarse communisten echter hebben wel gezorgd, dat er praktisch geen tegenstand meer is. Alle goede Hongaren met een klinkende naam en ook zij, waarvan verzet te verwachten was, zijn gearresteerd. En verder houden zij door dwang en terreur de bevolking in toom. Een man is er nog, die ze schijnbaar niet aandurfden en die voor niemand zijn mond houdt, n.l. Kardinaal Mindszenty, maar hoelang zal dit nog duren?

Een ander punt in het vredesverdrag was, dat een democratische verkiezing gehouden moest worden. De tijd voorafgaande aan de verkiezing hebben de communisten uitgebuit om hun posities te versterken en de reactie neer te slaan. Inmiddels bleven er nog veel Russen in ons land, ook in civiel. Om de verkiezing nog meer uit te buiten hadden de communisten een nieuwe wet gemaakt, omdat de oude wet niet genoeg volksdemocratisch was, althans volgens hun gedachten. Volgens hen hadden nog altijd te veel fascisten, kapitalisten en reactionairen het recht om te stemmen en aangezien dit allemaal vijanden zijn van de volksdemocratie, moest dezen het stemrecht ontzegd worden. Verder hebben ze gebruik gemaakt van karakterloze mensen, die voor geld en positie alles doen.

Toen de verkiezing in de zomer van 1947 werd gehouden, bestonden in Hongarije 4 coalitie-partijen:

de communisten; de Boerenpartij; de Sociaal Democratische Partij en een Groep Kleine Boeren. Deze laatste drie kunnen beschouwd worden als mantelorganisaties van de communisten. Ook bestonden er nog een paar andere partijen: 1e de Onafhankelijke Democraten Partij Van Mr. Pfeufer Zoltán; 2e de Christelijke Dem. Volkspartij van Mr. Barankovik en 3e de partij van Pater Balogh. Over deze laatste partij wil ik wat nader uitwiden, aangezien men anders de indruk zou krijgen, dat dit een Katholieke ofwel Christelijke partij was. Inmiddels is deze Pater in de kerkelijke ban gedaan. Deze man is in 1945 in Moskou geweest om de wapenstilstand en verdere mogelijkheden te bespreken. Hij was een vrijwel onbekend pastoor in Szeged, is in de oorlog aldaar in contact gekomen (ondergronds) met de communisten en zijn hebzucht en zucht naar macht hebben hem tot nauwe samenwerking met de communisten gebracht. Hij was eigenlijk in de boerenpartij en op verlangen van de communisten is hij uit die partij gegaan om dan later een camouflagepartij te stichten en, zodoende de mensen bedriegend, later de partij met de communisten te verenigen. Hij heeft een grote rol gespeeld om de macht van de communisten voor te bereiden. Het volk heeft hem maar half vertrouwd, temeer nog, omdat hij in de pers artikelen schreef vol lof over Rusland, dit alles na zijn reis naar Moskou. Hij was voor de communisten een welkom persoon, omdat hij als priester in de pers heftige aanvallen deed, gericht tegen de Bisschoppen en de Kardinaal.

Thans gaan we terug naar de voorbereiding van de nieuwe verkiezingen en het verder bekijken van de nieuwe verkiezingswet. Volgens deze wet moet ieder huis een verkiezings-vertrouwensman hebben. Op het gemeentehuis kwamen nieuwe afdelingen, belast met de inname en beoordelingen van de vragenlijst, waarop ongeveer 50 vragen waren gesteld en die ieder moest invullen. Enkele vragen zijn mij nog bekend, n.l. Bij welke partij bent U aangesloten? Bij welke privé-club of bij welke kerkelijke vereniging? Bij welke partij ben je geweest vanaf 1918? Ben je krijgsgevangene geweest en bij wie? Verder alle mogelijke vragen. Deze lijst moest de vertrouwensmannen innemen en eventueel van op- of aanmerkingen voorzien. Deze vertrouwenslieden waren niet allen communist, maar in ieder geval waren er toch heel veel. Daarna werden de lijsten doorgezonden naar het gemeentehuis, alwaar ze opnieuw werden onderzocht en van aantekeningen voorzien. Tezamen met de vertrouwenslieden werd daarna beslist of men mocht kiezen. Ja of neen. De uitslag kreeg ieder medegedeeld ongeveer 3 weken vóór de verkiezing. Zo is aan meer dan anderhalf miljoen mensen hun burgerlijk kiesrecht ontnomen en wel op zeer eigenaardige gronden. Enkele motieven kan ik nog vermelden. Alle kloosternonnen en dames uit de gegoede stand zijn hun stemrecht kwijtgeraakt, omdat zij bij de zedepolitie bekend stonden als vrouwen van verdachte zeden. Benzelfde afwijzing had ook mijn moeder (68 jaar) gekregen. Priesters werden afgevoerd als stemgerechtigden omdat zij reactionairen waren. Personen, die bij geen partij waren, werden afgevoerd als fascist. Krijgsgevangenen, die dit geweest waren bij de Amerikanen, Engelsen of Fransen, werden afgevoerd, omdat ze besmet waren met de westerse ideologie. Ik persoonlijk verloor mijn stemrecht, omdat ik in 1919 lid geweest zou zijn van een anti-communistische bond. In 1914 geboren zou ik dus op 5-jarige leeftijd actief anti-communist geweest zijn. Duizenden jonge meisjes werden uitgesloten, omdat zij lid waren geweest van een Duitse organisatie (stoottroepen). Naar aanleiding hiervan zijn duizenden protesten ingezonden, waaronder ook een protest van Kardinaal Mindszenti.

Ook de Sociaal-Democraten hebben een protest ingediend, want ook van hun leden werden als stemgerechtigden afgevoerd. Het protest was zo groot, dat het kabinet een herziening van de beslissingen had beloofd. Er verscheen een proclamatie, dat ieder, die het met de beslissing niet eens was, binnen 8 dagen kon reclameren. Iedereen heeft hiervan gebruik gemaakt, maar tot op heden heeft nog niemand enig bericht ontvangen en inmiddels heeft de verkiezing doorgang gevonden.

De communisten hadden echter nog meer ondernomen en zelfs van valse methoden gedurende de verkiezing gebruik gemaakt. Al heel vroeg in de morgen van de verkiezingsdag zijn communisten in grote vrachtauto's van het ene dorp naar het andere gereden en iedere communist had in zijn zak 40 à 50 stembiljetten. Zo kon een communist op 40 à 50 verschillende plaatsen stemmen. Duizenden hebben zo hun stem vermenigvuldigd. Dezelfde avond van de verkiezing heeft de Amerikaanse radio een heel groot aantal autonummers gemeld, waarmede de communisten, die deze zwendel hadden bedreven, waren vervoerd. Ondanks de nieuwe verkiezingswet en de zwendel hebben de communisten maar ongeveer 25% van de stemmen behaald. Zij, die naar de stembus konden gaan, hebben bewezen niets met de communisten te maken te willen hebben, ondanks dat hieronder veel communisten waren doch allemaal gedwongen. Zouden deze personen inderdaad ook communistisch gestemd hebben, dan hadden ze ongeveer 55% moeten hebben. Hierop was natuurlijk gerekend, doch dit was tegengevallen. Na de verkiezing was in ons land een grote spanning. De Sociaal-Democraten bleven vechten tegen de samensmelting van hun partij met de communisten. Ook hebben zij geweldig geprotesteerd tegen de verkiezingszwendel, zodat bij de vorming van een nieuw coëlitie - kabinet grote moeilijkheden ontstonden. In de kranten werd geschreven, dat het nu geen tijd was voor de Sociaal-Democraten om de communisten te bekampen; beide partijen moesten broederlijk samengaan, want met de verkiezing was gebleken, dat er nog zeer veel reactie was en voornamelijk de Kerkelijke. Beide partijen moesten dus samengaan en bewerken, dat de reactie werd neergeslagen en daarna pas konden de geschilpunten worden besproken. En inderdaad in de Sociaal-Democratische Partij waren Quislingen genoeg om het rechtse gedeelte tot stilte te dwingen. Inmiddels was de partij van Pfeufer Zoltán met de 50 kandidaten in het nieuwe parlement gekomen, dus kon dit weer gevaarlijk worden. Na verloop van een maand begonnen de z.g. complotten weer te komen en het is zovergekomen, dat Pfeufer Zoltán moest vluchten. Vele van zijn parlementsleden zijn gearresteerd en eveneens honderden van zijn partij-functionarissen. De partij werd toen als zijnde vijandig tegenover de volksdemocratie ontbonden. Wederom was zo een grote partij verdwenen. Nu bleef nog over de Christelijke partij met ongeveer 60 parlementsleden, plus de mantelorganisatie van (Pater) Balogh met 12 of 13 kandidaten. De Christelijke partij is schijnbaar het minst gevaarlijk bevonden, want hiertegen werd praktisch niets ondernomen. Inmiddels werd ook de rechtse zijde van de Sociaal-Democraten geliquideerd. Weer werd een complot geënceneerd en 15 personen gearresteerd; de hoofdsecretaris van de partij Mr. Pyer Karoly heeft kans gezien te ontvluchten, doch werd bij verstek tot 8 jaar dwangarbeid veroordeeld. In de courant stond weer, dat Pyer een kapitalist en fascist was. Ieder wist dat dit gelogen was, want Pyer stond zelfs in het buitenland bekend als vurig Sociaal-Democraat. Het volk vroeg zich af: als Pyer fascist is, wat moeten wij dan zijn? De communisten gingen inmiddels maar door om in de pers de Sociaal-Democratische partij afbreuk te doen. Op het laatst werd de samen-

voeging van beide partijen als noodzakelijk beschouwd. Toen in het voorjaar van 1948 de Sociaal-Democratische Minister Ban Antal, minister van industrie, een der grootste tegenstanders van de samenvoeging, in Stockholm was, hebben de linkse personen uit de Sociaal-Democratische partij een congres bijeen geroepen om de samenvoeging te bespreken. Op dit congres waren ook leiders der communisten aanwezig. De burgerbevolking wist toen, al, dat het doodvonnis van de Sociaal-Democratische partij was getekend. Er werd besloten, dat de rechter zijde en de middengroep van de partij-functionarissen moesten bedanken en de partij-functionarissen van voormelde zijde en groep de partij moesten verlaten. Daaronder waren personen, die reeds 30 jaar lang als partijleider hadden gewerkt. Toen minister Ban dit hoorde, is hij niet meer teruggekeerd, aangezien hij op een lijst was geplaatst voor arrestatie. Zo kwam dus de partij "Arbeids Eenheid" tot stand. Duzenden sociaal-democraten hebben de partij verlaten en een zeer groot aantal werd door de geheime politie gearresteerd. De communisten hadden hun doel bereikt (Eenheid). Nu hadden ze in het parlement de meerderheid bereikt en tezamen nu met de linkse kandidaten der Sociaal-Democratische partij ongeveer 55%. Daar komt nog bij, dat de goede Hongaren niet meer konden samenwerken en dus op eigen gelegenheid als kandidaat hebben bedankt.

Zo ziet dus in de maand April 1948 het parlement als volgt er uit.

De arbeiderspartij 70%; de mantelorganisatie van (Pater) Balogh ongeveer 8%; de partij van Barankovits; de Christelijke partij ongeveer 20% en de rest een kleine groep Radicaal-Socialisten, praktisch ook geheel communist. Na al dit werk kon de secretaris van de communistische partij Rákosi Mátyás tevreden zijn en aan zijn baas Stalin bekend maken, dat hij zijn opdracht volbracht had en ongeveer voor 80% had uitgevoerd. De communisten hebben met de politieke oppositie afgerekend; wat daarvan nog over is, zal zeer gemakkelijk zwijgen. Volgens informatie is Rákosi Mátyás zijn succes bij Stalin persoonlijk gaan melden. Dit is lang geheim gebleven en de pers deelde mede, dat hij in Moskou zijn vakantie doorbracht. Mogelijk heeft hij weer nieuwe instructies ontvangen om de tragedie van ons volk helemaal door te voeren. Waarom zou hij dit niet doen? Hij en zijn staf zijn niet alleen communisten, doch Moskoviten en Russische staatsburgers. Overal staan zij bekend als Hongaarse communisten, maar in werkelijkheid volgen zij als slavende opdrachten van het Kremlin.

De volgende ministers zijn zogenaamd Hongaar, doch in werkelijkheid Russisch staatsburger. Rákosi Mátyás, Revai Jozef, Vas Zoltan, Gerö Ernő, Rajk Laszlo, Molnar Erik.

Rákosi, Gerö en Rajk hebben in Spanje in het communistische leger gevochten en zijn van Rusland uit daarheen gegaan. Op 22 Mei 1948 (datum van mijne ontvluchting) was de macht helemaal in handen van de communisten en zij zullen de liquidatie van het Hongaarse volk, tenminste van de anti-communisten geheel doorvoeren.

Volgens de laatste inlichtingen, welke ik ook hier in Nederland ontvangen heb, is de vervolging in volle gang. De uitschakeling van de Protestantse kerk is al doorgevoerd en veel kerkelijke functionarissen zijn gearresteerd.

Om een klein overzicht te geven, hoe groot de terreur is, kan ik mededelen, dat maandelijks 6.000 personen proberen het land te verlaten; van deze 6.000 komen ongeveer 2.000 mensen over de grens en wel te Salzburg, Graz en Linz; de rest wordt

aan de Hongaarse grens gearresteerd. Dit geeft een klein beeld hoe groot de bevolking van de concentratiekampen is, en dit geschiedt allemaal in naam van de "Volksdemocratie".

Na dit overzicht wil ik nog de methode van de communisten uiteenzetten over de navolgende punten.

1. De nationalisatie.
2. Het werk van de geheime politie (Hongaarse N.K.V.D., de militaire politie, enz. enz..)
3. De godsdienstvrijheid .
4. Onderricht en opvoeding van de jeugd.
5. Pers- en meningsvrijheid.
6. Hoe de communisten leden aanwerven.
7. De positie van de arbeiders in de "Volksdemocratie (Het rode paradijs).

Deze gegevens zijn leerzaam voor die landen, waar men het communisme nog de baas kan blijven, want zolang zijn ze (de communisten) nog nationalist, doch als zij de macht in handen hebben, valt het masker af en is het te laat, dan beseffen de mensen pas, dat zij vooruitgeschoven voorposten waren van het Stalinistische imperialisme.

Eindhoven, 20 October 1948.

HongarijeVan Y. D. ^{Engeloven} ~~Engeloven~~ _{Engeloven} 1-11-48

De nationalisatie geeft een overzicht van de methode der communisten. Ieder land heeft zijn eigen gewoonten en daarom zal de nationalisatie ook steeds verschillend worden toegepast. De nationalisatie is in ons land niet in één dag doorgevoerd zoals b.v. in Joego-Slavië. De communisten zijn er echter in 1945 al direct na de "bevrijding" mee begonnen. Eerst kwam de grootste vijand n.l. de grootgrondbezitter in het geding. Hongarije had veel van deze mensen, niet alleen aristocraten, doch meer in algemene zin. De communisten dachten door deze maatregel hun partij groot te maken, omdat ze meenden, dat alle grondloze grondarbeiders, die nu een stuk land in het bezit kregen, goede en dankbare leden van de partij zouden worden. Er zijn toen natuurlijk wel personen in de partij gegaan enkel en alleen om grond te krijgen en niet om communist te worden.

In het begin van 1945 begon de voorlopige regering alle grondbezit boven de 500 hectaren af te nemen. Zij, die minder dan 500 Hectaren bezaten, konden, indien zij lid van de communistische partij waren, 50 Hectaren behouden; de rest werd eveneens onteigend. Ook behoefde men niet persé lid te zijn, als men in het oog van de communisten maar politiek betrouwbaar was. In dit geval ging het er in den beginne maar over, of men veel vrienden of vijanden had. Of men politiek betrouwbaar was, werd onderzocht vanaf 1919, de tijd van de communistische revolutie, omdat toen veel boeren in het anti-communistische kamp hebben gevochten; zij hebben er nu nog duur voor moeten boeten. De Katholieke Kerk heeft al onmiddellijk al haar grondbezit af moeten geven en verloor daardoor haar financiële basis. Er werd aan alle bezitters een schade-loosstelling beloofd; tot op heden is daar nooit iets van gekomen. Het bleef echter niet alleen bij het grondbezit ook het landbouw-materiaal werd afgenomen. De beste en grootste stukken hebben de zogenaamde partizanen gekregen. Van waar die partizanen gekomen zijn, is niet bekend; het zijn in ieder geval communisten, die nooit boer zijn geweest. Het speelde geen rol, of zij hun land konden bebouwen ja of neen, hoofdzak was, dat zij communisten waren. De arme grondlozen kregen ook grond en wel van 1 tot 5 Hectaren; ze kregen echter geen materiaal, dieren of zaad om de grond te bebouwen, doch daar keken de communisten niet naar. Systematisch werden de boeren in de richting van de kolhoz, d.i. collectieve boerderij gedreven. De Hongaren stonden hier zeer terughoudend tegenover, doch dit was voor de communisten geen bezwaar. Er kwam toen een "Boeren Bond" en in de courant en radio werd hiervoor veel propaganda gemaakt, welke ongeveer als volgt luidde: "Wij communisten hebben aan U grond gegeven. Wij zijn Uw vrienden en het is de reactie en de Kerk, die U spookjes wijs maken. Geloof hen niet. Wij maken geen kolhoz en willen alleen de kleine boer sterk maken."

Verder moet ik nog een mededeling doen over de "Schwaben". Dit zijn Duitse personen, althans van oorsprong. Toen honderden jaren geleden Koningin Maria Theresia op de troon kwam, waren er van de Hongaarse bevolking, vanwege de Turkse bezetting maar een drie millioen mensen overgebleven. Maria Theresia heeft toen goed gevonden, dat Duitsers van de stam der zogenaamde Schwaben, komende uit de Elzas, naar Hongarije emigreerden om zodoende de bevolking aan te vullen. Deze Schwaben zijn, toen Hitler in ons land kwam, slechts ongeveer voor 20% nationaal-socialist geworden. Doch de communisten hebben deze Schwaben-kwestie radicaal opgelost. Alleen zij,

die overal voor te vinden zijn, dus nu ook weer communist werden, -dat wil zeggen reeds aanstonds in 1945, mochten blijven, de anderen zijn allen, hoewel velen ervan zelfs geen Duits meer spraken, in dierenwagens geladen en uit het land naar hun vroeger moederland Duitsland teruggebracht.

Dit was voor de communisten een prachtgelegenheid om aan boerderijen en grond te komen. Hele dorpen werden leeg gemaakt. Deze dorpen zijn nu door betrouwbare communisten, zogenaamde nieuwe kolonisten, bewoond. Velen van deze kolonisten kwamen uit de fabrieken en namen zo het vermogen in bezit van geslachten, die dit door zware arbeid en spaarzaamheid in honderden jaren hadden bijeengebracht.

Deze hele geschiedenis was weer eens opnieuw een zeer grote onbillijkheid. Vele Schwaben spraken zelfs geen Duits meer, enkele waren Minister. Zij (de Schwaben) bestonden honderden jaren en hun bestaan was als een traditie geworden van de ene naar de andere familie. De communisten echter hadden weer een kans gegrepen om hun eigen positie te versterken.

Zoals ik reeds mededeelde hadden alle nieuwe boeren grond gekregen en geen materiaal. Nu kwamen overal de reeds eerder genoemde "Boerenbonden" en ook hier wisten de communisten weer een uitweg. Ieder die grond had en deze wilde bebouwen, moest eerst lid worden van de Boerenbond en pas daarna kreeg men materiaal. De oude en grote boeren wilden niet in de bonden, doch weer wisten de communisten de mensen te dwingen ofwel strastarm te maken. Er werden namelijk zulke hoge belastingen ingevoerd, dat alle boeren (grote) arm werden en het gehele bedrijf ten gronde ging. Het nieuwe Landbouw-ministerie dwong de nieuwe boeren om gezamenlijk het land te bebouwen, aangezien collectief b.v. een tractor, mest en zaden werden verstrekt.

Na de oogst konden de boeren houden, wat zij persoonlijk nodig hadden; de rest moest worden geleverd. Om deze aflevering voor 100% door te voeren, werden commissies van toezicht ingesteld. Met de meeste kracht is tegen de Kulakken opgetreden. Volgens de minister van industrie Gerö was de tijd aangebroken om een einde te maken aan de reactie van Kulakken. Een nieuwe stroom van terreur ging over ons land. Talrijke Kulakken werden gearresteerd, omdat ze niet aan de leverantievoorschriften hadden voldaan en dus saboteerden. Er waren ook boeren, die met opzet hun dorsmachines defect hadden gemaakt en zodoende niet konden leveren, maar de terreur heeft ze allen gedwongen om tot een ander inzicht te komen.

Nu is het zover, dat de boer tot zijn dood kan werken en wat de grond opbrengt is voor de Sovjet-Unie. Dit is de beroemde landbouwpolitiek in werkelijkheid.

Thans is het zover gekomen, dat alleen boeren, die aangesloten zijn in de Boerenbond landbouwmateriaal, zaad, dieren, enz. enz. kunnen aanschaffen. In de hoofdstad is een ministerie van landbouw, dat speciaal belast is met de doorvoering van de Kolhoz. Er zijn 1.200.000 kleine boeren in Hongarije, die gedwongen zijn in de kolhoz te gaan.

In de streken, waar veel Kulakken wonen, zijn deze overgeplaatst naar andere dorpen; zij moesten daarbij alles achterlaten; in hun plaats kwamen dan weer boeren, die in de kolhoz waren aangesloten. Sloten de Kulakken zich aan bij de kolhoz, dan mochten ze blijven, doch dan moeten ze werken als beesten voor een klein stukje brood; de rest is voor de Sovjet.

De hele doorvoering van dit systeem heeft ongeveer 3 jaar geduurd, doch ook nu is deze grote klasse van de bevolking volkomen lam gelegd.

2. Nationalisatie Industrie.

Deze nationalisatie is ook op een Sovjet-manier verlopen. In 1945 werd de gehele zware industrie genationaliseerd. De gehele industrie in één keer nationaliseren was voor de Sovjet niet gunstig, omdat onder de oorlog zeer veel fabrieken waren beschadigd. Daarom hebben ze eerst gewacht tot de eigenaars hun fabrieken weer hadden hersteld. Van de fabrieken, waar nog machines in stonden, hebben ze onmiddellijk alles laten demonteren en naar Rusland laten brengen. De eigenaars echter spaarden noch geld, noch moeite om hun bedrijf weer op gang te krijgen. Toen zijn de Russen weer begonnen met propaganda te voeren voor nationalisatie. De nationalisatie van de mijnen zijn zeer gemakkelijk verlopen, aangezien de eigenaars in het buitenland verbleven.

Voordat de communisten begonnen met de nationalisatie hebben ze getracht alle mogelijke beschuldigingen te uiten en sabotage-acties te ontdekken om zo de eigenaars van fabrieken te compromiteren en hun fabrieken op grond van een zogenaamd feit te nationaliseren. Na de nationalisatie van een bedrijf werd onmiddellijk de directie vervangen door communisten. Waar vroeger b.v. drie directeuren waren, zijn nu minstens 20 à 30 partij-bonzen de bass, allemaal mensen met een grote mond, maar geen hersens, maar in ieder geval communist.

Hoe de communisten tot nationalisatie overgingen, blijkt uit het volgende. Dit is echter maar een enkel geval vergeleken bij zoveel andere. De nationalisatie b.v. van de Gamma-Feinmachine-fabriek is als volgt verlopen.

Eerst werd de eigenaar gearresteerd; deze zat natuurlijk weer in een zogenaamd complot. Zijn fabriek werd inbeslaggenomen. Na verloop van een paar maanden hadden de partijbonzen de fabriek zodanig bestuurd, dat alles aan de grond zat. Men wist echter, dat de gearresteerde directeur over veel geld moest bezitten. Toen werd hij in vrijheid gesteld en mocht zelfs weer naar zijn fabriek terugkeren. De directeur, die dit spel niet doorzag, begon onmiddellijk zijn fabriek weer op volle toeren te laten werken en had deze na verloop van enige tijd weer op het oude peil. Hierop is de directeur op valse aanklacht andermaal gearresteerd en werd zijn fabriek in zijn geheel in beslag genomen en hij tot 10 jaar veroordeeld. Dergelijke dingen zijn bij ons meer voorgekomen.

Bij de communisten is het echter zo: het doel heiligt de middelen. In deze periode werden veel fabrikanten, leiders van bedrijven, gearresteerd op alle mogelijke aanklachten. Dit was nodig om voor het publiek de noodzakelijkheid van de nationalisatie te bewijzen.

De algehele nationalisatie kwam toch nog als een grote verrassing. In de nacht van 31 Maart op 1 April 1948 is de totale nationalisatie doorgevoerd. Op de 1e April 1948 toen de eigenaars, leiders en hoofdamttenaren naar hun fabriek gingen, troffen zij bij de ingang van het bedrijf een commissie aan, die weigerde hen binnen te laten. Zij wisten toen, dat er iets gebeurd was. Inmiddels werd de wet van de nationalisatie afgekondigd. Weer werden veel personen -bijaldien ze niet konden vluchten- gearresteerd, want men moest de noodzakelijkheid der nationalisatie aantonen. In de pers stond: "De kapitalisten en bloedzuigers van jullie zitten nu achter slot en grendel; nu behoren de fabrieken aan de werkers en nu werken jullie niet voor hen, maar voor jullie zelf". Het is wel waar, dat nu niet meer gewerkt wordt voor de kapitalisten, maar het is nog erger, want nu moeten ze werken voor de Sovjet-Unie. De bonzen hebben

alleen maar voordeel bij deze affaire gehad; eenvoudige draai-bank-monteurs zijn nuw. directeur van een grote fabriek, doch ook zij spelen gevaarlijk spel, want, indien de fabriek niet goed werkt, zal men niet nalaten ook hen van sabotage te beschuldigen en worden ook zij gearresteerd. Dit is de taktiek van het communisme; eerst van de mensen zoveel mogelijk profiteren en ze dan onmedogenloos uitstoten.

Ook de banken en andere financiële instellingen zijn volkomen in handen van de communisten, zodat ze ook de macht financieel kunnen versterken. Door deze nationalisatie zijn velen geslachtofferd, niet alleen vooraanstaande personen, maar ook arbeiders, want een ieder, die na de nationalisatie werk wilde krijgen, moest lid zijn van de communistische partij en dit aan kunnen tonen door het bewijs van lidmaatschap. Zoniet, dan is men brodeloos. Ook het gewone zakenleven kreeg zijn tijd. In het begin werd een vrij zaken doen beloofd en dit werd ook tot einde 1945 toegelaten. In deze periode hadden de mensen gelegenheid hun winkels, welke in de oorlog verwoest waren, te herstellen en een normaal zakenleven te beginnen. Toen dit klaar was, konden de communisten ook hiertegen hun strijd beginnen. De eerste branche was de in- en export, die genationaliseerd werd. Door het stichten van de West-Oriënt Maatschappij, die communistisch was, hebben ze alle in- en exportzaken afgewikkeld. Dit ging gemakkelijk, want buiten deze maatschappij kreeg praktisch niemand een bewijs om in te voeren of uit te voeren. Dit instituut was de voorbode van het Staats Export Import Ministerie.

Momenteel bestaat geen particulier export- of groothandelaar meer. De dagelijkse arrestaties en de valse aanklachten hebben aan de zakenmensen de lust tot werken geheel ontnomen. Velen zijn gevlucht en die daarvoor geen gelegenheid hadden, hebben hun bedrijfsvergunning ingeleverd om zo verdere moeilijkheden te voorkomen. Een grote inkoopbond is opgericht. Hierdoor kregen de kleinhandelaars de doodsteek, want bij de verdeling ondervonden zij de grootste moeilijkheden; zij kregen niet voldoende toegewezen, zodat hierdoor het publiek werd gedwongen zijn inkopen in de bondswinkels te doen. De belastingen werden steeds maar opgevoerd. Zo zal in de kortst mogelijke tijd de gehele handelsstand verdwijnen en zullen de staatswinkels overal de plaats innemen van de particuliere zaken.

Al aanstonds in 1945 wisselden de bioscopen van eigenaar en werden deze tussen leden van de vier coalitie-partijen verdeeld. Thans echter zijn ook deze bedrijven genationaliseerd om gemakkelijker daarin de Sovjet-cultuur bij het Hongaarse volk ingang te doen vinden.

3. De Politie.

In alle landen is de politie de grootste steun van de regering, althans bij dergelijke aangelegenheden. Gelijk in Rusland de N.K.V.D. de grootste macht is om de terreur en het dictatorschap van Stalin te steunen, zo is bij ons in Hongarije de politie de grootste macht van de communisten. Omdat de communisten dit heel goed wisten, hebben zij in 1945 onmiddellijk de Hongaarse politie in handen genomen en na de eerste verkiezing ook met geweld het Ministerie van Binnenlandse Zaken overgenomen, omdat wie dit Ministerie in zijn macht heeft, ook de politie in zijn macht heeft. Toen zij de macht van de politie in handen namen, was hun eerste doel, deze Hongaarse politie om te bouwen in de vorm van de N.K.V.D. Om dit door te voeren was hun eerste daad al de oude politie-officieren en agenten

te ontslaan en overal vanuit Rusland geïmporteerde politiemannen te plaatsen, waarbij er veel waren, die in 1919 bij ons aan de communistische opstand hadden medegewerkt, bij Stalin saai hadden gekregen en dus nu in de gelegenheid waren Stalin in Hongarije te dienen.

Als wij de politie bekijken, dan moeten wij deze in vier groepen indelen:

- A. De politieke Politie, alias N.K.V.D. in Hongaarse trant;
 - B. De militaire Politie;
 - C. De economische Politie;
 - D. De Criminele Politie.
- A. De politieke Politie.

Als een Hongaar deze naam alleen maar hoort, dan krijgt hij al schrik. Wat ik hier schrijf, zal onwaar klinken, doch ik ben jammer genoeg zelf in de gelegenheid geweest de werkelijke feiten te constateren en heb hun onderzoekingen en methoden aan de lijve ondervonden. Ook tijdens mijn arrest ben ik in de gelegenheid geweest om veel met arrestanten te spreken.

Het Hoofd, althans het zichtbaar Hoofd, Peter Gabor, is een jood en Russisch staatsburger (vroeger kleermakersknecht geweest); hij heeft zijn z.g. politie-opleiding in Rusland genoten. Zijn vroegere schoolopleiding in Hongarije was lagere school. Momenteel is hij Generaal-Overste. De onzichtbare baas is een Rus. Deze inlichting heb ik gekregen van een hoog politie-officier. Peter Gabor heeft zijn staf zelf uitgekozen; eerste voorwaarde was: fanatiek communist zijn. Zijn medewerkers heeft hij uit Rusland medegebracht, voornamelijk joden, die onder de oorlog naar Rusland waren gevlucht en die zeker 80% van zijn staf uitmaken. Bijna allen hebben hun scholing in Rusland gehad. Hoe groot momenteel de politie is, weet niemand, want het aantal provocateurs, dat met de politie medewerkt, is zo groot, dat men gerust kan zeggen, dat achter iedere 5 à 6 personen een spion van de geheime politieke politie staat. Het hoofdkwartier van deze politie is in Budapest in de VI Andrassy 60. Dit is het huis van de moderne Inquisitie.

Waarom schrijven de grote denkers vandaag zo weinig over deze moderne Inquisitie? Geloven ze soms niet, wat achter de goed geluiddempende deuren van de politieke politie gebeurt? Deze Inquisitie echter is erger dan die van de Middeleeuwen: nu gebruikt men de moderne middelen der techniek om de slachtoffers tot een beter inzicht te brengen. Ik geloof niet, dat gewone mensen deze methoden hebben uitgevonden om iemand het verbaal te laten ondertekenen, dat van te voren al is opgemaakt in de gedachtengang, zoals de heren dat willen en waarin alles staat, dat de delinquent als schuld op zich moet nemen. Doch weigert men een ondertekening, dan begint het eerste bedrijf. De handen en voeten worden tezamen gebonden; tussen handen en voeten wordt een stok gestoken en zo wordt men gehangen b.v. tussen een paar tafels, zodat het zwaarte gedeelte van het lichaam naar beneden valt en de voeten naar boven komen. De schoenen en kousen worden uitgetrokken en dan beginnen de beulen met gummiknuppels op de voetzolen te slaan tot men bewusteloos is of zijn wil te kennen geeft om het verbaal te tekenen. Dit is nog maar de eenvoudigste manier. Is echter de arrestant sterk genoeg om dit te doorstaan, dan volgt het tweede bedrijf.

Tussen de vingers van de arrestant worden ijzeren staafjes gedaan, daarna wordt zijn hand in een pers gedaan en zolang geperst, tot hij bekent ofwel bewusteloos is. Wordt er dan nog niet bekend, dan nemen de communisten maar weer een ander middel te baat. Hij wordt dan geheel ontkleed en vastgebonden en door de beulen worden zijn geslachtsdelen vreselijk bewerkt. Men is dan in staat om elk protocol, hoe dan ook gesteld, te ondertekenen. De mishandeling op deze wijze van vrouwen, zal ik maar niet weergeven, aangezien dit te erg is om op papier te stellen. Iedere gevangene moet zelf de gummistok kiezen, waarmee hij afgeranseld wordt. Dit en vele andere gevallen zijn de oorzaak van zeer veel zelfmoorden. Ook worden gevangenen, die zodanig geslagen zijn, dat de hulp van een arts overbodig is, van de derde verdieping uit een gebouw gegooid. Later staat dan in de couranten, dat X of Y uit angst om voor het volksgerecht te moeten komen zelfmoord heeft gepleegd. Verder heeft de geheime politieke politie nog andere methoden n.l. technische middelen, zoals b.v. zeer lang electrische stralen in de ogen van de gevangene richten. Deze behandeling duurt altijd zolang, tot de gevangene gewillig bereid is, ook al heeft hij niets gedaan, alles te tekenen, alleen al om van het gemartel af te komen. Voordat iemand voor het gerecht komt, moet hij eerst een verklaring ondertekenen, dat hij bij de politieke politie goed is behandeld en dan wordt hij nog gewaarschuwd, dat hij voor het gerecht zijn mond over deze zaken moet houden. Spreekt hij toch, dan wordt medegedeeld, dat een nieuwe aanklacht tegen hem is binnengekomen, waarna dan weer opnieuw een zogenaamd onderzoek en verhoor moet plaats vinden. Hij gaat dan terug naar de politieke politie en zal dan zijn levenlang niet meer vergeten, dat hij over zijn behandeling gepraat heeft.

Duizenden mensen hebben al kennis gemaakt met deze beulen, alleen al om het feit, dat zij anti-communist zijn en even zovelen zijn op grond van de protocollen, die op vorenomschreven wijze opgemaakt zijn door het Volksgerecht en in naam van het volk gevonnist en terechtgesteld. Onderscheid tussen arrestanten bestaat niet, de behandeling maken allen mede. Ik heb in de gevangenis personen gesproken, die destijds ook in handen van de Gestapo waren geweest, maar allen vertelden, dat de behandeling door deze niet te vergelijken is met de N.K.V.D.-methode. Dit is ook de oorzaak, dat in de landen achter het IJzeren Gordijn geen opstand van binnen uit te verwachten is. De angst is zo groot, dat zelfs vrienden en kennissen niet over politiek durven spreken, want het is mogelijk, dat de mensen van elkaar niet weten, dat zij opdracht hebben van de N.K.V.D. om elkaar in het oog te houden. En de manier om een complot te maken of liever gezegd te ontdekken, is steeds aanwezig. De aanbrengrers zitten overal, in fabrieken, kantoren, in het ministerie, op straat, in trems, overal - overal. In alle huizen is een vertrouwensman, een communist; zijn plicht is om alles te melden bij de politieke politie, wat in huis gebeurd. Mensen b.v. die dikwijls bezoek ontvangen zijn al verdacht en zij kunnen er op rekenen, dat op een bepaald moment de politieke politie verschijnt om een onderzoek in te stellen. Het is dan maar een kwestie van geluk, of er weer geen complot ontdekt wordt.

B. De militaire Politie.

Eigenlijk is tussen de militaire en politieke politie niet veel verschil. Het is een soort contra-spionage-organisatie, maar zij grijpt in alle zaken in. Hoofdzakelijk zijn het gewezen officieren en onderofficieren. Het hoofd is Palfi,

een Oostenrijker. Alle zijn bij hun thuiskomst door deze instantie gehoord. De methoden en behandelingen zijn gelijk aan die van de politieke politie. De grenscontrole is ook in hun handen. Daar hebben ze veel werk, gezien de duizenden mensen, die het "Rode Paradijs" uit willen. Deze mensen komen allen in concentratie-kampen terecht, ofwel gaan naar het Sovjet-vaderland. Zij, die ingesloten worden door de militaire politie, zijn geheel van de buitenwereld afgesloten. Er zijn honderden mensen, die zo 4 à 5 maanden hebben gezeten zonder dat hun familie iets wist. Het hoofd Palfi neemt zelf de hogere officieren en vooraanstaande vluchtelingen in verhoor. Een van mijn kennissen heeft mij medegedeeld, dat hij, Palfi, nog groter sadist is dan alle beulen bijelkaar. Deze zelfde instantie zorgt ook voor de zogenaamde spionage-complotten, want ook deze complotten zijn gefingeerd en moeten alleen dienen om mensen op te ruimen. Deze twee instanties (politieke en militaire politie) zijn de sterkste steunpilaren van de volksdemocratie. Hun wil is duidelijk: het Hongaarse volk vernietigen en wat overblijft wordt, als de tijd daar is, naar Rusland gesleept, want het is al geen geheel meer, wat het uiteindelijke Sovjet-Russische plan met Hongarije is. Dit volk staat in de weg aan de Russische panslavische plannen. Wij zitten tussen Slavische volkeren en moeten verdwijnen om plaats en gelegenheid te geven aan de Russen om een groot bloec te vormen met in het noorden de Caechen (Tsjechen) en in het zuiden de Joego-Slaven. Daarom: als de bevrijding nog lang uitblijft, dan zal er in Hongarije niets meer te bevrijden zijn.

C. De economische Politie.

Deze afdeling is de derde in de rij van medewerkers van de communisten. Deze politie heeft grote steun gegeven aan de nationalisatie van de bedrijven. Speciale agenten namen de zakenmensen onderhanden en allen moesten weer hun verklaringen ondertekenen en daarna werd door het volksgerecht een vonnis uitgesproken. Automatisch werd dan alles inbeslaggenomen; alles waarvoor een mens zijn hele leven had gewerkt. Vele zakenmensen kwamen in gevangnissen en concentratie-kampen terecht. Ook deze politie werkt met duivelse methoden, b.v. wanneer bij een zakenman huiszoeking werd gedaan en men kon totaal niets vinden, dan stopte de politie zelf een 100-dollar biljet ergens in een boek ofwel ergens anders. Plotseling werd dit dan geconstateerd, de verdachte ontkent natuurlijk en dan krijgt men de bekende methoden om iemand te laten bekennen en een protocol te laten tekenen, waarin hij dan verklaart altijd met dollars zaken gedaan te hebben. Er zijn dagen geweest, dat 50 tot 80 zakenmensen op deze aanklachten werden gearresteerd, overgegeven aan het volksgerecht en na het vonnis hun winkel of fabriek zijn kwijtgeraakt. Hier wil ik even iets meer vertellen over de volks- en arbeidersrechtbanken, aangezien deze toch ook samen hangen met de politie.

Een volks- of arbeidsgerecht bestaat uit een beroepsrechter en vijf partijleden (communisten). Bij het uitspreken van een vonnis moet gestemd worden; de meerderheid beslist, zodat de arrestant altijd in het ongelijk gesteld wordt en de rechter moet hiermede genoegen nemen. Voordat het proces begint, is al op schrift gesteld, wie tot ophanging, dwangarbeid, enz. enz. wordt veroordeeld. In het begin waagden sommige advocaten het nog om hun cliënten te verdedigen, doch sinds het voorgekomen is, dat advocaten gedurende de zitting ook werden gearresteerd, omdat ze te fel hadden verdedigd, is een advocaat nemen een kwestie van formaliteit en het betalen van geld. In 1946 hebben we ook een wapeninlevering gehad.

Een groot deel heeft hieraan gevolg gegeven, maar ook velen niet en vooral de boeren niet, die in het bezit waren van een jachtgeweer. Toen heeft men een strenge huiszoeking gedaan en zijn nog veel wapens gevonden, doch de straffen waren zwaar: minimum 10 jaar en vele kregen van 15 jaar tot levenslange dwangarbeid. Het was een grote paniek en ieder die nog wapens bezat, verkeerde in grote angst. Hierna deden de communisten weer een tactische zet. Nu zij geweldig de schrik er in hadden, kwam er een proclamatie, waarin vermeld stond, dat zij, die nu nog wapens hadden, deze binnen een bepaalde termijn straffeloos konden inleveren. Dit was voor veel mensen een geruststelling, ofschoon ook deze maatregel eerst niet vertrouwd werd; Velen hebben toen van deze omastie gebruik gemaakt en alles tot het laatste ingeleverd. Zo is het Hongaarse volk praktisch geheel lam geslagen. Er blijft van dat volk slechts een stuk materie over, dat als zodanig door de Stalin-horden kan worden behandeld.

D. De criminele Politie.

Over de politie kan ik niet veel schrijven. Ze is ook geheel nieuw. Het hoofd is ook een van de Moskoviëen en Russisch staatsburger, genaamd Múnich Perenc. Hij heeft ook in Spanje in het communistisch leger gevochten. Hij heeft ook een staf om zich heen en in plaats van uit hoogstaande mensen te bestaan, is dit een corrupte bende. Bij deze politie is met geld alles klaar te maken. Zeer begrijpelijk heeft hun dienst niets met politiek te maken. Bij deze politie zijn er velen, die vroeger als rovers en bandieten bekend stonden. Bij de aanname van deze politie werd ook alleen maar gekeken of men communist was. Aangezien de criminele kartotheek in de oorlog was verbrand, kon niets worden nagegaan. Daarom deed men geen moeite iets na te gaan. Als maar vast stond, dat de candidaat thans communist was, naam de "baas" hem aan. Personen, die zelf achter slot en grendel moesten zitten, zijn nu de bewakers van "Recht en Vrijheid". Het is een paar maanden geleden voorgekomen, dat een kapitein van de criminele politie werd ontelagen, omdat een van zijn kennissen zijn verleden bekend had gemaakt, waaruit bleek, dat hij (de kapitein) een gewezen inbreker was. Iedereen weet, dat de grootste deugnieten bij depolitie zijn. Dit is echter niet alleen bij de politie, overal is hetzelfde, de oude vertrouwde personen zijn vervangen door communisten, het "cansille" van de maatschappij. Een dergelijke corruptie en zwendelpraktijken, zoals nu in de laatste drie jaar in Hongarije heersen, zijn in de gehele geschiedenis nog niet voorgekomen. Dagelijks staat in de courant, dat leiders en personen met een grote positie (communisten) zijn gearresteerd, omdat ze grote verduisteringen hebben gepleegd. Zo krijgen ook zij hun loon en het systeem van de communisten: "zuiveren" en nog eens "zuiveren" gaat door, totdat alle plaatsen bezet zijn door Moskoviëen.

Bindhoven, 23 October 1948.

R A P P O R T.

Volgno.

9 NOV. 1948

ACD/49159

Als nadere aanvulling op het rapport 249 I.D. volgen hier enige gegevens, welke afkomstig zijn uit een in October 1948 ontvangen schrijven vanuit Wenen van de hand van een jonge Hongaarse politie-arts, die aldaar (in Wenen) is ondergedoken na uit Hongarije gevlucht te zijn.

In dit schrijven wijdt betrokkene uit over de terreur van de G.P.U., zoals deze in het hoofdkwartier G.P.U. en bij de militaire politie wordt uitgeoefend.

Genoemde Hongaarse politie-arts heeft na de bevrijding geruime tijd als zodanig dienst verricht en was zodoende vaak ooggetuige van de afschuwelijke wreedheden, welke delinquenten te verduren hadden.

Zijn beweringen heeft de arts op schrift gesteld en de "Express Hungarian" (in Parijs uitgegeven blad, bestemd voor de illegaliteit in Hongarije en voor de uitgeweken Hongaren) heeft daarvan kennis kunnen nemen. Enkele extracten uit deze gegevens volgen hieronder.

Bericht van October 1948.

Peter Gabor is eigenlijk Benjamin Eisenberger. Gabor is een Hongaarse schuilnaam. Op last van Peter Gabor (Benjamin Eisenberger) worden de martelingen uitgevoerd. Zijn methode is vooral de marteling op een geslachtsorgaan. Waargenomen is, dat hij mannelijke geslachtsorganen, door spelden naast elkaar te steken, het aanzien doet geven van een speldenkussen. Het hele orgaan wordt vol gestoken met spelden, hetgeen natuurlijk de vreselijkste pijnen ten gevolge heeft.

Bij de politie in de VIIe afdeling in Budapest is ooggetuige tegenwoordig geweest bij het navolgende. Een Hongaarse vrouw, pas bekomen van de ellende en kwellingen van een Duits concentratiekamp, werd gearresteerd en in de gevangenis ingesloten. Zij was enige maanden in verwachting. Bij een verhoor is zij vastgebonden en de beulen zijn met een gummitok in haar geslachtsorgaan gegaan en hebben haar zodanig gemarteld, dat een inwendige verbloeding en een veel te vroege bevalling optrad, waarna beiden, moeder en kind, zijn overleden. Een scherp protest is hiertegen aangevoerd, met als gevolg, dat de beul overgeplaatst werd van de VIIe naar de IXe afdeling. Hiermede was de zaak afgelopen.

In het Hoofdkwartier van de N.K.V.D. staat dag en nacht een gesloten lijkkoets. Hiermede worden dagelijks 2 à 3 doodgemartelde slachtoffers vervoerd.

De Marteling van Pater Kiss Szalez.

Een half jaar na de bezetting is Pater Kiss Szalez gearresteerd, in verband met het navolgende. De moeder van een student werd door een Rus verkracht. De student, een jongen van 14 jaar, heeft op een bepaald moment aan een revolver weten te komen en na verloop van tijd heeft hij de Rus op straat doodgeschoten. Na enige dagen werd de jongen met nog 14 andere studenten aangehouden. Deze jongens hebben de verschrikkelijkste martelingen moeten ondergaan. Men is daarna te weten gekomen, wie de biechtvader van bedoelde jongens was. Hierop werd de reeds genoemde Pater gearresteerd. Dit was voor de communisten een welkome gelegenheid om weer eens een geestelijke in een complot te betrekken. Door de commu-

nisten zijn de geraffineerdste methoden toegepast om het biechtgeheim van de Pater te breken, doch hij heeft alles als een martelaar gedragen. Ze hebben hem b.v. verschillende malen per dag over gloeiende ijzeren platen laten lopen en er over heen gegooid, zodat zijn lichaam vol was met brandwonden. Daarna werd hij met een oplossing van natriumsode bespoten, een oor is hem geheel afgeslagen en ondanks alles zweeg Pater Kiss Szalez. Zijn toestand was op het laatst zodanig, dat hij niet meer voor het "Volkegerecht" gebracht kon worden.

Wanneer men in het gebouw van de N.K.V.D. wordt binnengebracht, dan wordt men zonder enige aanleiding en zonder dat men nog maar een naam weet, mishandeld.

Het is voorgekomen, dat zelfs getuigen zo behandeld werden. Dit gebeurt allemaal, omdat men weet, dat praktisch alleen anti-communisten worden binnengebracht.

In 1946 heeft een onderzoek door de Minister van Binnenlandse Zaken, Kovacs Bela, (secretaris van de Boerenpartij) uitgewezen, dat in concentratiekampen en gevangnissen 20.000 personen zaten, waartegen geen enkele officiële aanklacht bestond, dus ook geen wettige reden aanwezig was om hen in een kamp ofwel gevangenis te houden. Hierna kwam al spoedig een complot, waarin zogenaamd Kovacs betrokken was. Hij werd gearresteerd en is daarna aan de verwondingen, opgelopen bij zijn verhoor, overleden. De beul van dit alles of liever gezegd de directe opdrachtgever van dit alles is Benjamin Eisenberger, alias Peter Gabor, gewezen kleermakersknecht, die een 30-jarige opleiding bij de Russen heeft genoten.

Eindhoven, 29 October 1948.

249?

In Hongarije is vooral de R.K. Kerk altijd zeer machtig geweest. Zij heeft een grote rol gespeeld, niet alleen tussen de muren van de kerk, maar ook in alle culturele en sociale betrekkingen. Het Hongaarse volk is voor ongeveer 70% katholiek. De meeste scholen, Universiteiten, ziekenhuizen, enz., enz. zijn katholieke instellingen. De grootste Hongaarse Universiteit te Budapest, de Pazmany Peter Universiteit is een katholieke stichting geweest.

In de "Volksdemocratie" is het echter niet mogelijk geweest een zo mooi zegenrijk werk voort te zetten. De "zwarte Reactie" is veel te gevaarlijk voor de "Volksdemocratie", zodat de strijd tegen de Kerk al na de bevrijding is begonnen, echter langzaam en systematisch, want haar macht was te groot om daar in één keer met geweld tegen op te treden. In de eerste twee jaar werd zelfs met mooie beloften gewerkt, n.l. "het Communisme staat niet vijandig tegenover de Kerk; wij willen proberen met de Kerk samen te werken". De Hongaren hebben deze beloften met wantrouwen ontvangen en zeer terecht, want toen de communisten de macht volkomen in handen hadden, waren zij hun mooie beloften vergeten en zijn zij met al hun wapens begonnen hun laatste tegenstander "de Kerk" te liquideren.

In 1945 hebben de communisten de kerk de eerste slag toegebracht, n.l. al haar grondbezit genationaliseerd, zodat de Kerk financieel een grote klap kreeg. De communisten dachten door dit grote financiële verlies de scholen, universiteiten en ziekenhuizen te treffen, doch het Hongaarse volk kende zijn plicht en voor de communisten werd dit deel een mislukking.

Nu begonnen de communisten een andere tactiek te gebruiken n.l. door de pers. De Kardinaal en alle overige priesters werden hevig belasterd, als zijnde reactionairen, vrienden van de kapitalisten. De Kardinaal werd genoemd "de moderne Caïphas" en de "Hoge priester van het kapitaal". Hierdoor werd echter bereikt, dat de Hongaren nog meer van hun Kardinaal en hun priesters gingen houden. De Kerk kon de leugens niet publiek weerleggen, want de katholieke pers mocht niet meer verschijnen.

De Kardinaal heeft echter overal gesproken en in iedere kerk werden de leugens weerlegd. De communisten zouden graag de Kardinaal uit de weg geruimd hebben, doch dit durfden zij niet aan en het zou voor hun politiek niet gunstig geweest zijn.

In 1946 hadden de communisten een duivels plan in elkaar gezet om de Kardinaal zogenaamd door middel van het volk uit de weg te ruimen. Een 20-tal ophitsers, fanatieke communisten hebben in Dorog en Tokod, twee dorpen gelegen aan de weg Budapest - Esztergom, -de weg waar de Kardinaal steeds moet passeren, wil hij naar zijn paleis gaan - de mensen opgehitst om de Kardinaal te stenigen. Zou dit lukken, dan konden de communisten bekend maken, dat het volk zelf de Kardinaal had gestenigd. De ophitsers hadden inderdaad mensen bijelkaar gekregen en op zekere dag hadden zij zich langs de weg opgesteld, waar de Kardinaal moest passeren.

Voordat de Kardinaal kwam, werden de mensen nog eens extra opgehitst. Toen de auto met de Kardinaal kwam, begon het volk met stenen te gooien, waarvan er een door de ruiten van de auto vloog en de chauffeur trof. De chauffeur wilde door meer gas te geven zo snel mogelijk doorrijden. De Kardinaal liet hem echter stoppen, stapte uit zijn wagen en ging naar het volk, dat hij zo ongeveer als het volgende toesprak:

"U heeft mij gezocht, hier ben ik, maar spaar mijn chauffeur, want als er iets met hem gebeurt, laat hij vrouw en zes kinderen achter". Hierop gebeurde iets, dat de communisten niet

hadden verwacht. Het volk liet de stenen vallen en viel op de knieën voor de Kardinaal. De ophitsers waagden nog een poging om het volk aan te zetten, de Kardinaal te stenigen, maar nu begrepen de mensen volkomen, dat ze verkeerd hadden gedaan en wilden de ophitsers aanvallen; deze nu sloegen op de vlucht. De Kardinaal sprak de mensen toe, kalmeerde en zegende hen. Het volk was door de emotie zeer ontroerd en riep: "Leve de Kardinaal". De gehele priesterlijke stand in Hongarije kent geen vrees of angst en is bereid voor het geloof in de gevangenis te gaan of te sterven. En de honderden arrestaties van priesters geven nog steeds meer moed om voor de Kerk te strijden.

Ik ben ooggetuige geweest, dat de priester na een kerkelijke plechtigheid, waarin hij het communisme aanviel, werd gearresteerd.

In 1946 moest de Kardinaal naar Rome. De Hongaarse regering echter weigerde een pas te geven. De Amerikaanse Missie in Budapest heeft toen de Kardinaal met een vliegtuig naar Rome gebracht.

Een andere keer werd de Kardinaal weer een pas geweigerd, toen echter om naar het Eucharistisch Congres te gaan in Canada, doch weer werd de Kardinaal door de Amerikaanse Missie geholpen en is naar Canada gegaan.

Sinds 1947 bestaat in Hongarije geen Amerikaanse Missie meer en de Kardinaal heeft in 1948 niet de plechtigheden in Keulen kunnen bijwonen, omdat hij geen pas kreeg.

In 1946 begonnen de communisten hun strijd tegen de katholieke scholen. Dit is ook systematisch gebeurd. Aanvankelijk had het volk nog de moed hiertegen te demonstren, doch er volgden veel arrestaties en de terreur werd steeds erger, zodat kort daarop niemand durfde te protesteren. Hierna begon weer een grote agitatie tegen de Kerkelijke scholen in pers, parlement, fabrieken en openbare vergaderingen. Zij bestond o.a. hierin, dat de onderwijzers en professoren de kinderen niet in de Volksdemocratische ideologie hadden opgevoed en dat ze onder de lessen aanvallen deden op de Volksdemocratie. Zo probeerden de communisten de opinie van het volk te winnen. Zeer dikwijls zijn onderwijzers onder de les gearresteerd.

In 1948 is de schoolkwestie in het parlement gekomen. De behandeling daar is echter theaterspel omwille van het Westen, want oppositie bestaat niet. Buiten het parlement ging de agitatie nog verder. Er moest een bewijs gezocht worden, dat het volk de scholen wilde nationaliseren. Daarom werden door de paedagogische vakbond (Onderwijzersbond?) in alle districten vergaderingen gehouden. Op deze vergaderingen waren alle paedagogen (onderwijzers?) verplicht te verschijnen. De voorzitter begon bij de opening van de vergadering de aanwezigen ernstig te wijzen op hun plicht om voor de nationalisatie der scholen te stemmen. Allen, die ervoor waren moesten opstaan. Toen gebeurde het, dat 95% weigerden op te staan en tegen de nationalisatie stemden. Toch berichtte de pers, dat de nationalisering van de scholen met groot enthousiasme was begroet. Om dit schriftelijk te bewijzen, hebben de communisten van alle vergaderingen de presentielijsten naar de regering gestuurd en deze lijsten moesten zo als bewijsstukken diennan. Toen de wet van de nationalisering van de scholen uitkwam, werden in veel dorpen gedemonstreerd, doch spoedig werden die dorpen omsingeld en zeer veel personen werden gearresteerd. De katholieke pers is op 1 April 1948 genationaliseerd.

In Mei 1948 bestond nog wel een Jesuitenblad, doch dit werd steeds inbeslaggenomen en zodoende genoodzaakt te stoppen.

Katholieke verenigingen, studentenbonden, padvindingsorgani-

saties, enz., enz. bestaan niet meer. In de universiteiten wordt geen socialistische filosofie gegeven, alleen Marx, Engels, Lenin en Stalin.

Na deze liquidatie is de Katholieke Actie ontbonden. Meer dan 80 geestelijken en lekenleiders zijn in de zomer van 1948 gearresteerd. De voorzitter Mgr. Can. Mihalylovits kon nog ontkomen. Volgens de laatste berichten werden alle geestelijken, onderwijzers en professoren gedwongen in de genationaliseerde scholen weder onderricht te geven, maar dan in de marxistische ideologie. De geestelijken hebben dat geweigerd met als gevolg zeer vele arrestaties. Het gehele doel is uiteindelijk de liquidatie van de Kerk, doch het is gebleken, dat de katholieke leiders niet koopbaar zijn zoals de Orthodoxe Kerk in Rusland. Omdat de Katholieke Kerk het sterkst staat, zijn de communisten begonnen met de liquidering van de Protestantse Kerk en deze is praktisch al geheel voltooid. Het Hoofd van de voormalige Hervormde Kerk Ravasz Laszlo heeft moeten vluchten. Door geweld is toen een nieuw hoofd gekozen, Bereczky genaamd. Deze heeft zijn kerk verraden en is naar de communisten overgegaan. Bij de Evangelistenkerk ging dit niet zo mooi. Daarin werd toen plotseling een groot complot ontdekt; zo konden ze weer arresteren. De leider Ordas en vele anderen hebben straffen gekregen van 2 tot 10 jaar dwangarbeid. En nu is alleen de Katholieke Kerk voor de communisten nog het laatste bolwerk. De Katholieke Kerk kan echter alleen nog maar tussen de kerkmuren haar geloof belijden.

Toen de scholen ontnomen zijn, heeft de Kardinaal Mindszenty een scherp protest in alle kerken laten lezen, waarin o.a. stond, dat sinds 1000 jaar weer voor het eerst de jeugd door niet-katholieke leraren wordt onderricht. Dit onderricht zal niet neutraal zijn, maar integendeel vol met marxistisch-leninistische ideologie.

De communisten zullen hun program met geweld doorvoeren. Nu wordt met alle macht tegen de Kardinaal opgehitst. In de processen, die iedere dag voor het "Volksgerecht" gevoerd worden, wordt de Kardinaal beschuldigd de onzichtbare leider te zijn van de samenzweringen en verder als ophitsers, saboteur, spionchef, fascist en hoofd-reactionair uitgescholden. De Minister-President Dinnyes heeft onlangs een rede gehouden, waarin hij o.a. het volgende heeft gezegd: "De kring van Mindszenty is het centrum van de reactionairen. De Hongaarse Volksdemocratie is zeer geduldig, maar dit geduld is geen teken van zwakheid, integendeel, wij zullen zelf bepalen tegen wie en hoe lang ons geduld zal duren. Als wij zien, dat ons geduld schadelijk is voor de Volksdemocratie, dan zullen we de moed hebben om met een ieder af te rekenen, al is deze ook de drager van de grootste waardigheid. De Katholieken moeten inzien, dat het werk van de Kardinaal veel gevaarlijker is voor de Katholieken dan voor de Volksdemocratie".

Op een andere plaats sprak Dinnyes het volgende: "De reactionnaire Hongaarse groep wil door valsegeruchten over een komende derde wereldoorlog een paniek onder het volk veroorzaken. De grootste steun van deze groep is de Kerk, want wij weten, dat het hoofd van de Kerk zijn politiek op het uitbreken van een oorlog heeft gebouwd zonder er op te letten, dat hierdoor het Christendom bespot wordt, want de fundamenten van het Christendom zijn toch Naastenliefde en Vrede". Aldus deze pharizeer.

JEUGD-ORGANISATIE EN OPVOEDING.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst; dit wisten de nazi's maar ook de communisten willen de jeugd in hun ideologie opvoeden. Daarom zijn alle jeugdorganisaties ontbonden en uit handen

van anti-communisten genomen. De onrijpe jeugd is met alle mooie beloften te beïnvloeden, zodat de communisten vrij vlug veel ahang kregen, vooral in de arbeiderswijken. De nieuwe jeugdorganisatie heeft een mooi klinkende naam gekregen, n.l. M.D.I.Sz. = Hongaarse Democratische Jeugd Bond. In deze bond zijn jongens en meisjes tezamen gebracht. Deze nieuwe bond hield dagelijks bijeenkomsten, waarop muziek, zang en dans de aantrekkingskracht vormden.

In Budapest waren ontzettend veel zalen voor dit doel in gebruik genomen en men kon dan tot middernacht in deze haarden van ontucht zijn hartstochten zonder enige vrees uitleven. De gevolgen waren vreselijk: jonge meisjes van 15 jaar werden daarvan het slachtoffer, want de vrije liefde werd daar openlijk gepropagandeerd. Er zijn bibliotheken vol boeken van zedeloze schrijvers en verder boeken van Marx, Lenin, Engels en Stalin.

Ook boeken van Hongaarse partijbonzen staan ter beschikking. Deze jeugdorganisatie werd op alle scholen opgedrongen; praktisch niemand durfde hiertegen optreden. Vooral werd de propaganda gevoerd in de Staatsscholen. Daar hebben de communisten gezorgd een onderwijzer aan te stellen, die een functie in de bond heeft.

Door de Minister van Onderwijs is gestimuleerd, dat in iedere klas een vertrouwenspersoon is aangewezen, in dit geval een leerling. Zijn plicht was de onderwijzers te controleren. Dezelfde jongen had ook invloed bij de classificatie van de leerlingen. In iedere klas moest een schoolbord speciaal gebruikt worden voor mededelingen betreffende de nieuwe jeugdorganisatie. Deze zogenaamde klasvertrouwdens hebben veel onheil gesticht, want de ene na de andere onderwijzer werd gearresteerd onder beschuldiging, dat hij de jeugd anti-democratisch had opgevoed. Ditzelfde deed zich ook voor de universiteiten, zodat ook veel professoren op deze manier in een kamp terecht kwamen.

Men kan zich indenken, wat voor gevolgen het heeft gehad, dat het onderwijzend personeel aan de willekeur van zijn leerlingen is overgeleverd. En om de jeugd helemaal te bederven, heeft een communistische onderwijzeres een boek geschreven voor de jeugd, handelende over het sexuele leven. Dit boek is door een besluit van het Ministerie van Onderwijs als verplicht studiemateriaal op alle scholen ingevoerd.

Toen de communisten zagen, dat op de scholen, waar geestelijken les gaven, grote tegenstand was, hebben ze de werkende jeugd in grote optochten op straat gedwongen om te demonstreren tegen de geestelijke onderwijzers. Deze jeugd, die niet tot de studerende behoorde, moest op straat spreekkoren vormen en daarin kwam tot uiting, dat ze niet door geestelijken geleid en opgevoed wenste te worden. Na zo'n demonstratie stond dan in de courant, dat de leerlingen het bewijs hadden geleverd niet verder onder invloed van de zwarte reactie te willen staan. "Waarom zouden wij communisten nu de jeugd niet helpen en uit de handen halen van onze vijanden". De jeugd wordt zeer anti-kerkelijk opgevoed.

In 1948 werd er in het openbaar tegen de Kerk gedemonstreerd. Kleine kinderen van de lagere school, zelfs van de kleuterschool, hebben op straat spreekkoren gevormd met de volgende leuzen: "Wij geloven niet in God" en "God bestaat niet", enz., enz. De ouders moeten dit met groot leed aanzien. Zouden zij weigeren hun kind aan een dergelijkedemonstratie te laten deelnemen, dan kan de vader minstens rekenen zijn werk te verliezen; tevens heeft hij nog kans gearresteerd te worden.

De schooljeugd wordt ook als lid van de communistische partij opgenomen; deze jeugd is op school het grootste gevaar voor de onderwijzers.

De jeugdige communisten komen op school met het speldje, waarin verwerkt hamer en sikkel, op hun jas en dit moet toegelaten worden. Door de arrestatie van bijna alle professoren van de beroemde universiteit in Budapest, is deze instelling geheel lam gelegd. De diploma's, die na 1945 nog zijn uitgegeven, worden door de westelijke landen niet erkend. De vragenlijst, die nu ingevuld moet worden om op een universiteit tekomen, bevat o.m. de volgende vragen: Sinds wanneer en van welke partij is U lid? Is dit niet het geval, waarom niet? Is het goed, dat een universiteits-student een rol speelt in de politiek? Welke courant leest U? Zijn de presters reactionair? Wat is Uw mening over de politiek van Kardinaal Mindzenty? Heeft U er mede ingestemd, dat de scholen genationaliseerd zijn? Kent U de namen van de buitenlandse communistische partij-secretarissen? Verder wordt veel gevraagd over Marx, Lenin en Stalin.

Uit het bovenstaande bestaat het toelatingsexamen voor de universiteit. Er blijkt uit, dat iemand, die principieel katholiek is, niet meer kan studeren op een universiteit. De moraal van de studerende zakt met de dag. Er zijn nog nooit zoveel jonge zwervers geweest als in deze tijd. Vaak leest men in de pers, dat dergelijke personen een roversbende hebben gevormd en zelfs voor moord niet terug schrikken.

De ouders staan machteloos, want het gebeurt vaak, dat het jonge kind zijn partijplicht meer naleeft dan de plicht tegenover ouders en God. Het komt voor, dat een strenge vader of moeder slachtoffer wordt door toedoen van hun eigen kind. De geestelijken doen boven-menselijk werk om de jeugd nog zoveel mogelijk te redden, maar dikwijls moeten ze dit met hun vrijheid betalen.

Het is verschrikkelijk te zien, hoe de jeugd van een volk wordt vernietigd. Doch dat alles is de doorvoering van de wil van het Kremlin, want de communisten moeten een ziellose materia hebben, een niet-denkende menssenmassa, die voor hun doelstellingen gebruikt kan worden.

PERS EN MENINGSVRIJHEID.

De pers is een zeer grote macht, iedereen weet dit, ook de communisten. Daarom hebben zij in 1945 al direct de pers door censuur gecontroleerd. In 1945 tijdens de eerste coalitie-regering zijn de redacties en drukkerijen verdeeld over de vier partijen. De communisten hadden echter niet het leeuwenaandeel gekregen; ze hadden toen ook maar 10% van de bevolking. De boerenpartij b.v., die in 1945 na de eerste verkiezing ongeveer 65% van de stemmen had, bezat in 1945 twee couranten, een dag- en een weekblad. Toen bestond nog geen oppositie.

De oppositie is begonnen met de eerste zuivering en heeft geduurd tot het einde 1947. Wat heden als oppositie wordt aangeduid, heeft geen betekenis en is er meer om het westen te misleiden. De andere partijen kregen geen kans om meer couranten te doen verschijnen. Er was zogenaamd geen papier. Alleen de communisten kregen papier genoeg voor hun bladen en om propaganda te voeren. De perscontrole is in handen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De Minister daarvan is een van ouds bekende communist, zodat de controle natuurlijk in goede handen was. Ook de vier coalitie-partijen stonden onder deze controle.

In het begin, zo ongeveer tot het einde van 1945, toen de politieke omstandigheden met Rusland en Amerika nog niet zo vijandelijk waren, mochten de couranten ook over de buitenlandse situaties volgens de westelijke dagbladen schrijven, doch vanaf 1946 was de enigste bron van inlichtingen de Prawda.

In 1946 is gedurende 14 dagen een blad verschenen van de Vrijheidspartij onder verantwoording van Mr. Sulyok Dezsö. Toen werd het verboden, omdat dit blad werkelijk een oppositie-blad was en niet de inlichtingen van de Prawda steunde, maar ons volk over de westelijke politiek op de hoogte hield. Ook ten aanzien van de binnenlandse aangelegenheden voerde het blad scherpe kritiek. Dit konden de communisten niet verdragen temeer nog daar ze zagen, dat het publiek dit blad zelfs tegen zwarte prijzen kocht, omdat de papiertoewijzing maar klein was en iedereen het blad wilde lezen.

De communisten konden natuurlijk niet toestaan, dat deze "fascist" Sulyok (een der grootste tegenstanders onder het Nazi-regiem) de "Volksdemocratie" dag na dag beledigde. Er moest dus iets gevonden worden om dit blad te verbieden. Men had een plan.

Er werd een vergadering van het drukperspersoneel bijeengeroepen en daar werd onder dreiging van verlies van arbeid en internering medegedeeld, dat men geen medewerking mocht verlenen tot het drukken van de courant van Mr. Sulyok. In de communistische pers verscheen hierna een artikel, dat het personeel van de couranten weigerde het fascistisch blad van Sulyok te drukken. De courant van de tweede oppositiepartij van Mr. Pfeifer Zoltan onderging hetzelfde noodlot. Een en ander is voor de communisten eenvoudig te bereiken, omdat alle vakbonden in hun handen zijn met daarachter de geweld-methode.

In de communistische bladen leest men altijd "de Prawda" schrijft, de Russische inlichtingendienst deelt mede..... enz., enz.. Vanuit het westen wordt alleen geschreven wat in de communistische of daarmee sympathiserende bladen staat, o.a. in de bladen van Italië (Togliatti), Frankrijk (Thorez) Daily-Worker (communistic blad in Engeland), de Waarheid (Nederland), enz., enz.. De binnenlandse politiek is speciaal gericht tegen Kardinaal Mindszenty en de "zwarte reactie".

In de tegenwoordige pers staat dag na dag: "Wij hebben gevochten voor de vrije pers en wij zijn niet meer zoals in het westen in de macht van de kapitalisten en van de "zwarte reactie". Bij ons heeft ieder het recht om in vrijheid te schrijven, maar wij dulden niet, dat onze persvrijheid door fascist en satellieten van het westen wordt beïnvloed.

Met de meningsvrijheid is het precies hetzelfde gesteld; slechts is het nog niet zover, dat de communisten gedachten kunnen lezen. Maar het is natuurlijk zeer gevaarlijk zijn gedachten in de vorm van een mening uit te spreken, tenminste als deze niet overeenkomen met de gedachtengang van de communisten. De angst en de dwang in werkplaatsen en op kantoor is zeer groot. Overal vreest men niet zozeer zijn chef, maar de vrouwensman van de partij; deze is de man, die de mensen uithoort en bij de geheime politie aanbrengt. Van deze man hangt hun brood af en in zijn hand ligt de toekomst van een ganse familie. In zo'n land kan men niet van meningsvrijheid spreken.

Hier volgt een klein beeld van de meningsvrijheid in Hongarije, zoals ik deze naar mijn mening heb waargenomen. In de lente van 1947 bevond ik mij in een tram te Budapest. In deze tram spraken twee vrouwen over de dure prijzen en gaven als hun mening te kennen, dat het wel niet lang meer zou duren. Onmiddellijk hierop werd de tram gebeld om te stoppen; een beambte van de geheime politie in burger, die tussen de personen op de tram stond, arresteerde beide vrouwen en gaf ze over aan de politie. Een van de vrouwen vroeg, waarom ze gearresteerd werden en dat ze niet over politiek gesproken hadden, doch alleen over de hoge prijzen, doch dit hielp niets. Ongeveer twee weken later stond in de cou-

rant , dat twee vrouwen door het "Volksgerecht" waren veroordeeld tot respectievelijk 6 maanden en 8 maanden gevangenisstraf, omdat ze in het openbaar op een elektrische tram de "Volksdemocratie" hadden becritiseerd. (Dit is dan de meningsvrijheid).

Een ander voorbeeld van meningsvrijheid is, dat b.v. gedelegeerden van het parlement, die in een zitting toch straffeloos kunnen spreken, toch gearresteerd worden, waardoor dus de meningsvrijheid nog scherper wordt beknot. Ook deze personen durven in een zitting niet hun mening te zeggen, beducht als ze zijn voor arrestatie. Als in ons land een journalist komt van vreemde nationaliteit om voor zijn courant informatie in te winnen en hij is geen communist, dan wordt hij als bij de grens zogenaamd officieel ontvangen en door de bonzen in een of andere fabriek gebracht. Daar kan hij dan in tegenwoordigheid van Hongaarse "collega's" vragen stellen aan enkele personen, die voorbereid zijn om de vragen te beantwoorden. Deze mensen zullen dan spreken in de geest zoals hun is voorgehouden.

Op een dorp is het gebeurd, dat een oude boer zijn les had vergeten en op de vraag: "Hoe hij de volksdemocratie vindt?" het navolgende gezegd had: "Het is voor een arm mens hetzelfde, of hij in een volksdemocratie of in een ander regiem leeft". Toen de journalist weg was, werd deze arme man gearresteerd, omdat hij zijn mening had gezegd.

De bonzen echter weten, hoe zij vreemde journalisten moeten ontvangen en hoe zij gegevens moeten doen verstrekken. Een vreemde journalist is steeds onder leiding en hij wordt steeds in zaken en andere gelegenheden gebracht, waar de schijn prachtig is en liefst nog waar bonzen verblijven, b.v. in zaken waar nog gedekte tafels te zien zijn met kristal en zilver en waar de kurken nog van de champagneflessen vliegen. Ook de stadswijken worden op deze wijze bezocht. Het is voor hem niet geoorloofd alleen ergens een kijkje te nemen. Dit is allemaal vanwege de pers- en meningsvrijheid! Zou een journalist het wagen om alleen om informatie uit te gaan, dan nog zou niemand hem iets durven zeggen.

Ook krijgsgevangenen, die uit Rusland komen, wordt bijgebracht, wat ze wel en niet mogen vertellen. Zou iemand dit durven, dan kan hij er op rekenen, weer terug te gaan.

Toen een vriend van mij thuis kwam uit Rusland, waar hij als krijgsgevangene toefde, was ik zeer benieuwd iets over het "Paradijs" te horen en dan nog pas, nadat ik had beloofd er nimmer over te spreken. Hij vertelde, dat toen zij bij de grens aankwamen, zij allen een groot stuk papier moesten tekenen. Zij wisten echter niet waarom. Later, toen zij in Budapest aankwamen, bleek, dat zij bij de aankomst aan de grens een danktelegram hadden gezonden naar Stalin en Rakosi (Minister-President), die hun terugkeer hadden bemiddeld en goedgevonden. Geen enkele echter van de krijgsgevangenen wist, waarom hij zijn handtekening had geplaatst. Op deze manier hadden de communisten een bewijs voor het volk, dat de krijgsgevangenen zelf dit telegram hadden verzonden.

De Hongaarse radio is ook genationaliseerd en is in handen van communisten. De hele dag niet anders dan propaganda. Ze praten erg mooi over de grote resultaten van het driejarenplan, maar jammer genoeg voelt het Volk er niets van. Wanneer de communisten vergaderen, wat zeer dikwijls gebeurt, dan wordt dit door de radio voor het gehele land bekend gemaakt. Bij zo'n vergadering, welke ook weer uitgezonden wordt, staan in de omgeving van de microfoon naar schatting 200 fanatieke communisten, die op bevel applaudiseren. Dit wordt gedaan, opdat zij, die aan de microfoon (radio) luisteren, de indruk krijgen, dat het volk tóch wel tevreden moet zijn.

Naast de geheime politie, is de pers en de radio het sterkste wapen voor de communisten om het volk volgens hun goddeloze, materialistische Stalinistische theorie op te voeden.

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN
Javastraat 68.

's-Gravenhage, 4 November 1948.

No. 46523.

C VIII

GEHEIM.

Bijlage: 1.

UITGEBOKT

Hiermede heb ik de eer U een fotocopië aan te bieden van een rapport van de I.D. Eindhoven. Nadere rapporten hieromtrent kunnen nog worden verwacht.

Ik moge U verzoeken mij te berichten, welke wensen U heeft t.a.v. de berichtgever en tot het maken van welke opmerkingen dit eerste rapport aanleiding geeft.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

Aan de Heer Regeringscommissaris in Algemene Dienst
Plein 1813 No. 4
's-GRAVENHAGE.

LP

L. Pot.

Volgno.

27 SEP. 1948

ACD/ 46523

NOTITIE VAN B II.

Bijgaand bericht in duplo op
24-9-48 bezorgd door I.D.Eindhoven.

M.i. één exemplaar door te zenden naar B.I.D., onder mededeling, dat vervolg-rapporten worden verwacht en met verzoek mede te delen, welke wensen men heeft t.a.v. berichtgever en tot welke opmerkingen dit eerste rapport aanleiding geeft.

24-9-48-

B.II.

R A P P O R T .
- - - - -

No. 249-.

Hierbij heb ik de eer U het navolgende te berichten. Door mijn dienst is contact verkregen met een Hongaar, die vanaf het begin der communistische overheersing in 1945 tot Mei 1948 te Boedapest heeft gewoond en bereid is alle mogelijke gegevens over genoemd tijdvak te verstrekken en tevens nog die gegevens, welke van belang zijn na zijn vlucht in Mei 1948 tot op heden.

Bedoeld persoon stamt uit een zeer goede Hongaarse familie en is, gezien zijn relaties en ontwikkeling naar mijn mening mogelijk, in staat belangrijke inlichtingen te verstrekken. Verder kan hij, indien nodig, momenteel nog contact onderhouden met personen in Hongarije, die zeer goed ondergronds werken en goed georiënteerd zijn, terwijl eventueel een en ander kan geschieden door een contact in Wenen, welke persoon op normale wijze in de Russische zone van Oostenrijk-Hongarije kan komen. Eerstbedoelde persoon is in het bezit van papieren van de Amerikaanse- en Franse Veiligheidsdienst, waaruit zijn politieke betrouwbaarheid blijkt. Tevens is uit een onderzoek, door mijn dienst in België ingesteld, een en ander eveneens vast komen te staan.

Momenteel worden al zijn inlichtingen door hem op schrift gesteld en in samenwerking met mijn dienst uitgewerkt. Een zeer klein gedeelte volgt hieronder en geeft een beknopt overzicht van hetgeen in Hongarijé en ook daarbuiten door hem is waargenomen.

Aangezien in het verder vervolg feiten en namen van personen zullen worden verwerkt, moet de naam van de inlichtingenbron geheim blijven, zulks in verband met zijn familie in Hongarijé, die hij niet aan gevaar van arrestatie en eventueel uitmoorden kan blootstellen.

Zo spoedig mogelijk zal U bericht worden gezonden op welke wijze de verdere gegevens zullen volgen, aangezien door de inlichtingenbron de berichten in aparte hoofdstukken zijn gesplitst.

Gobby Ede, ongeveer 50 jaar oud, wonende in Boedapest VI Liszt Ferent ter 2 I 1 heeft in April 1948 verklaard door de Amerikaanse Missie in Boedapest de volmacht te hebben bekomen om een zogenaamde "Internationale Politie" ondergronds in Boedapest te organiseren, bestaande uit voor 100% betrouwbare Hongaren.

Deze organisatie zou in werking moeten treden als er oorlog komt en de macht in handen moeten nemen tot steun van de Geallieerden. Volgens dezelfde bron is deze organisatie praktisch klaar; nog enkele vertrouwensplaatsen zijn onbezet, alwaar berichtgever dezès voor aangezocht is.

Genoemde Gobby Ede heeft volgens zijn eigen verklaring Amerikaanse contacten, van welke hij iedere week opdrachten ontvangt. Verder heeft hij aan bedoelde inlichtingenbron papieren getoond, waaruit blijkt, dat Gobby 100% betrouwbaar is als communist, getekend door Péter Gábor, hoofd van de Hongaarse Politieke Politie.

De inlichtingenbron heeft aan Gobby Ede verteld, dat hij genoodzaakt was het land te verlaten, waarop door Gobby Ede werd gevraagd steeds schriftelijk contact te onderhouden en bij het doen van mededelingen over postzegels te schrijven, aangezien hij, Gobby, als postzegelverzamelaar bekend staat. Als de tijd van actie daar is, zal de inlichtingenbron door Gobby worden opgeroepen om naar Hongarije te komen.

Volgens berichtgever zal het dringend nodig zijn om via de Amerikaanse Missie in Boedapest genoemde Gobby Ede te controleren, aangezien het verdacht is, dat deze in het bezit is van papieren, getekend door Péter Gábor, tenzij de Amerikanen een en ander weten. Gobby Ede wordt door berichtgever als een vraagteken beschouwd, aangezien Gobby een dochter heeft, Hilda genaamd, die als actrice verbonden is aan het Hongaarse Nationaal Theater te Boedapest en een fanatiek communiste is, die al voor de oorlog als zodanig bekend stond. De dochter is echter niet meer in de ouderlijke woning en men beweert, dat zij daar door de vader is uitgewezen.

Werkt deze persoon (Gobby Ede) nu met medeweten van de Amerikanen, dan is alles in orde. Is dit echter niet het geval, dan is hij een spion voor de communisten en speelt met de levens van vele personen -aangezien Gobby heeft verteld, dat zijn organisatie momenteel zeer sterk is- en is hij tevens nog een groot gevaar voor de Amerikaanse inlichtingendienst.

Verzocht wordt het bovenstaande te doen onderzoeken, aangezien de inlichtingenbron in de gelegenheid is verder contact met Gobby Ede te onderhouden, doch dan alleen als alles 100% safe is. Door berichtgever wordt dan ook verzocht om deze aangelegenheid zeer omzichtig te onderzoeken, aangezien Gobby Ede zou kunnen begrijpen, waar deze inlichtingen vandaan komen, hetgeen zeer gevaarlijk zou kunnen worden voor de familie van de inlichtingenbron, in Boedapest.

Verder werd medegedeeld, dat in West-Hongarije in de provincie Sopron een ondergrondse bestaat, die in het bezit is van een grote hoeveelheid springstoffen en die bereid is bij een eventuele oorlog medewerking te verlenen, aan de Geallieerden en wel zodanig, dat binnen 24 uur bruggen, spoorwegen en grote verkeerswegen onbruikbaar zijn (naam van de leider en adres bekend).

Deze organisatie is in handen van een ingenieur, wonende in de provincie Sopron in het dorp Ra'baccanak, die momenteel werkt als boerenknecht. Deze organisatie, aldus berichtgever, is alleen dan bereid te werken als daadwerkelijk wordt ingegrepen en niet voor eventueel een stunt uit te halen-b.v. om aan de buitenwereld te laten zien, dat in Hongarije een sterke ondergrondse bestaat-, hetgeen alleen maar kan leiden tot het uitmoorden door de communisten van vele mensen.

Berichtgever is dan ook bereid in uiterste noodzaak de naam van de leider der ondergrondse te noemen. Ook wil hij zonedig schriftelijk contact onderhouden, aangezien hij vóór zijn vlucht aldaar een bepaalde afspraak heeft gemaakt.

Door berichtgever wordt verder gemeld, dat hij op zijn vlucht, in Oostenrijk, een vriend van hem trof uit Boedapest, een gewezen kapitein van het Hongaarse leger, die vanaf 1945 tot ongeveer begin 1948 in Hongarije heeft gewerkt in de contra-spionage en nu had moeten uitwijken naar het buitenland. Deze laatste heeft verzocht zijn naam geheim te houden, daar anders de mogelijkheid niet is uitgesloten, dat hij door de N.K.V.D. plotseling gearresteerd zou worden en tevens zijn vrouw en twee kinderen, die momenteel nog in Hongarije ver-

blijven. Berichtgever is bereid contact met hem te onderhouden, aangezien deze persoon over zeer veel gegevens beschikt en niet bereid is deze in Oostenrijk aan de Amerikaanse Inlichtingendienst over te geven, aangezien aldaar als hoofd van bedoelde dienst een jood zou optreden en mede omdat in Hongarije 80% van de sleutelposities door communisten van joodse origine bezet zijn. Hem (kapitein van het Hongaarse leger) zijn aldaar (de plaats, waar hij momenteel verblijft, Weissenbach am Attersee van de Amerikaanse zone) gegevens bekend, naar aanleiding waarvan hij geen vertrouwen kan schenken in de reeds eerder bedoelde chef van de Amerikaanse Inlichtingendienst.

Tot slot werd gemeld, dat in Duitsland in de Franse zone n.l. in Freiburg, door berichtgever in een Emigrantenlager het volgende gezien en ondervonden is.

Het doel van het bovengenoemde Emigrantenlager is de emigranten naar Frankrijk te helpen door middel van een arbeidscontract. Het lager wordt genoemd "Bureau de Travail". Dit bureau is volgens bekomen inlichtingen geheel in handen van de communistische vakbond en daarom worden alleen arbeiders, die communistisch zijn, naar Frankrijk gestuurd en ook gewone arbeiders, in geen geval echter intellectuelen.

In bedoeld lager was berichtgever aanwezig om als arbeider naar Frankrijk gestuurd te worden, doch na ondervraging werd hem medegedeeld, dat hij volgens de commissie aldaar geen arbeider was, doch een intellectueel (?), zodat hij geen arbeidscontract kon bekomen.

Naast hem stond een persoon, eveneens Hongaar, die bij controle van zijn papieren een lidmaatschapskaart van de communistische partij had. Deze kaart werd aan de overige commissieleden getoond en zonder een verdere vraag, kreeg bedoeld persoon een arbeidscontract voor Frankrijk.

Volgens meerdere vluchtelingen in dat bureau gebeurden dergelijke dingen herhaaldelijk. Doch als men maar half vermoeden heeft, dat men met anti-communisten te doen heeft, krijgt men geen arbeidscontract. Berichtgever constateerde, dat vrijwel alle intellectuelen (?), die in het lager waren, niet voor emigratie in aanmerking waren gekomen. Daarna heeft hij begrepen en uit informatie van vluchtelingen vernomen, dat de Bureau de Travail in dit emigrantenlager worden gevormd door communisten, die de Franse Vakbond als vertegenwoordigers aanwijst om te beoordelen, welke mensen in Frankrijk mogen komen werken.